Hengellisiä Lauluja ja Wirsiä

II

Hengellisiä Lauluja ja Wirsiä II

HENGELLISIÄ LAULUJA JA VIRSIÄ

II OSA

NUOTTIPAINOS

5:s PAINOS

HELSINKI
SUOMEN LÄHETYSSEURA

KUOPIO 1944
KIRJAPAINO OSAKEYHTIÖ SAVO

Esipuhe II osan viidenteen nuottipainokseen.

Tämä uusi Hengellisten laulujen ja virsien nuottipainos eroaa edellisistä vain siinä, että sävelkorkeutta on vielä joissakin lauluissa alennettu, jotta niitä olisi helpompi käyttää seurakuntalauluina. Sitäpaitsi on muutamien täysin käyttämättömien sävelmien tilalle asetettu tunnettuja, tähän kokoelmaan jo kuuluvia sävelmiä. Harras toivomuksemme on, että laulut vastakin saisivat kaikua Jumalalle kunniaksi ja ylistykseksi ja niin hyvin yksityisille kuin seurakunnille herätykseksi ja virvoitukseksi.

Suomen Lähetysseura.

N:o 354.

Juhlallisesti. *Karl Olander.*

heik-koin suo - ja. Rien - nä, Sii - on, rie - mu - huu - doin

Hän - tä vas - taan - ot - - ta - - - - - maan!

2. Muistoks häipyy murheaikas
Kun hän tarttuu valtikkaan;
Laulun helke alkaa raikas
Kukkuloillas kaikumaan;
Varjot vaipuu,
Huoles haipuu,
Rauhaks vaihtuu rauhan kaipun.
Riennä, Siion, riemuhuudoin
Häntä vastaanottamaan!

Simo Korpela.

N:o 355.

Lämmöllä. *J. Sibelius.*

En et - - si val - taa, lois - to - a, En kai - paa kul-taa-

En et - - si

kaan: Mä pyy-dän tai-vaan va - lo - a Ja rau - haa pääl - le

maan

maan. Se jou - - lu suo, Mi on - nen tuo Ja

mie - let nos - - taa Luo - jan luo. Ei val - taa ei - kä

kul - taa - kaan, Vaan rau - - haa pääl - - le maan!

2. Suo mulle maja rauhaisa
Ja lasten joulupuu,
Jumalan sanan valoa,
Joss' sieluin kirkastuu!
Tuo kotihin,
Jos pieneenkin,
Nyt joulujuhla suloisin,
Jumalan sanan valoa
Ja mieltä jaloa!

3. Luo köyhän niinkuin rikkahan
Saa, joulu ihana!
Pimeytehen maailman
Tuo taivaan valoa!
Sua halajan,
Sua odotan,
Sä Herra maan ja taivahan.
Nyt köyhän niinkuin rikkaan luo
Suloinen joulus tuo!

Z. Topelius (Suom.)

N:o 356.

Yksinkertaisesti.

Jou-lu. jou - lu tul-lut on, Juh-la ar - ma - hai-nen!

Sii - tä rie - mu ver-ra-ton, i - lo au - tu - ai - nen!

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 357.

Sov. Heikki Klemetti.

Her-raa kaik-ki kiit-tä-kää Rie-mu-lau-luil-lan - - ne!

Bet-le-he-miss' syn-ty-nyt om-pi aut-ta-
Syn - - - - - - - - ty-nyt om - - - pi

-jam - me. Taivaan suu-ri ruh - - ti-nas, Kirk-ka-u-den
Kirk - - ka-u-den

ku-nin-gas, Ih-mi-seks on tul - - lut. Her-ra, suu-ret

neu-vos on, Lau-pe-u-tes lo-pu-ton, Sul-le kii-tos soi-koon!

Piae Cantiones.

N:o 358.

Iloisesti, ei liian nopeasti.

mf

Kun jou-lu val-ke-nee-pi, Mä rien-nän sei-mel-len. Siell' Jee-sus le-päi--lee--pi Pääll' ol-ki-vuo-te-hen, Siell' Jee-sus le-päi-lee--pi Pääll' ol-ki-vuo-te-hen.

mf f p f p rit. rit.

2. Sä Poikas, Herra, sallit
Lapseksi syntyä,
:: Siis lapsuusvuodet kalliit
Myös sulle annan mä. :,:

3. Sua, Jeesus, tarvitsemme,
Sä lasten puoltaja,
:,: Suo synneillä ett' emme
Sun mieltäs pahoita! :,:

N:o 359.

Juhlivasti. *Th. Söderberg.*

f

Ter - ve, oi jou - lu, il - tam - me ar-main, Ter-ve, te kynt-ti-lät

f

lois - te - le - vat! En - kel - ten lau - lu jo kai - ku - vi par-hain,

Taivaat ja maakin nyt rie-muit-se-vat. Ju-ma-lal-le kun-ni-a nyt

f

mf

kor - ke - u - des - sa, Maas - sa rau - ha, ih - mi - sil - le

mf

2. Jeesus on lahja, maahamme tuotu,
Herramme lahja on kurjille hän,
Niinkuin on Pohjolan synkässä suotu
Auringon syttyä säteilevän.
Kansa pimeässä näki suuren valon jo,
Kuolon varjon maassa loisti sama tähti tää:
Jeesus on lahja, maahamme tuotu,
Herramme lahja on kurjille hän.

3. Jeesus on lahja kunnia, autuus,
Onnemme, auvomme loppumaton,
Jeesus on leipämme, henkemme vahvuus,
Jeesus on kuusemme vertaamaton.
Lapsi on nyt syntynyt ja Poika annettu,
Jonka hartioilla valta on ja herraus:
Jeesus on lahja, kunnia, autuus,
Onnemme, auvomme loppumaton.

N:o 360.

Iloisesti. *Mikael Nyberg.*

Nyt läm - pi - min mie - lin Sä, maa - il - ma, Her - ral - le

kii - tos - tas suo, Kun rie - mu - vin kie - lin Taas

en - ke-lit vies - tin - sä lau - la - en tuo, Taas lau - la - en

tuo: Oi, syn - ty-nyt Jee-sus jo on!

vies-tin tuo:

2. Jo tyyntyvi kaipuu
Mi mailmasta lepoa saada ei voi.
Sen kahlehet vaipuu,
Kun rauhansa Jumala taivaisen soi.
Kun rauhansa soi:
Jo syntynyt Jeesus meill' on!

3. Sä taistelet vielä —
Sun tähtesi tullutkin juuri on hän:
On soihtuna tiellä.
Suo tuskahan sanansa viihdyttävän,
Tuon viihdyttävän:
Sun Jeesukses syntynyt on!

Suom. —e.

N:o 361.

Armas Maasalo.

Tu - lem-me Jee - sus, pie - noi - ses, Nyt Bet - - le-

he . - - miin sei - - - mel - les; Sä va - lon lois - taa

meil - - le suo, Ja jou - lu - rie - - mu meil - le tuo.

2. Me luokses käymme kiittäen,
Sun etees maahan langeten.
Sä ota meidät omikses.
Sun sisarikses, veljikses.

3. Ah Jeesus, taivaan valtias,
Sä luovuit kirkkaudestas,
Sait osakses sä oljet vain
Ja piikit orjantappurain.

4. Ah Jeesus, lasten ystävä,
Sä johda meitä pieniä.
Ja pidä meitä uskossa,
Toivossa, rakkaudessa.

5. Suo, ettei meiltä maailma
Sais riistää kasteen armoa,
Vaan että pienet lampahas
Sun säilyis paimenhoidossas.

6. Nyt seimes luona veisaamme,
Ja sulta, Jeesus, pyydämme:
Suo kerran meidän, lapsien,
Sua kiittää eessä istuimen.

H. A. Brorson. Suom. V. Kantele. (S. Virsik.)

N:o 362.

R. Lagi.

2. Mutt' perustuksella menneisyyden
Käyn sentään toivossa tulevaan,
Kun ajan Herraan ja iäisyyden
Saa luottaa aina ja kokonaan,
Saa luottaa huonona, ansiotta
Ja hälle kertoa puutteistaan.

3. On hyvä huostahas itsens antaa
Sun hellän, viisaan ja väkevän;
Sä voit ja taidat ja tahdot kantaa
Mun halki itkun ja häpeän.
Niin, Herra, ethän sä yksin heitä
Mua käymään polkua elämän!

4. Niinällös heitä, vaan hoivaa,
hoida,
Kuin äiti heikkoa pienyttään,
Ja anna Henkesi vartioida,

Mä etten uupuisi pimeään,
Vaan että ainaista uutta vuotta
Sun luokses pääsisin viettämään
Simo Korpela.

N:o 363.

Surumielisesti. *Martti Hela.*

Ne vie - ri - vät, vuo-te - ni, vir - ran lail - la, Ja

häi - pyy pois.

ai - ka kuin au - te - re häi - pyy häi - pyy pois. Suo,

Her - ra - ni, ett'en sun rauhaas vail - la, Sun ar-mo-as il-man mä

kos-kaan ois, Sun ar - mo - as il - man mä kos-kaan ois!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 364 lauletaan kuin n:o 323.

N:o 365.

Hartaudella. *Suom. heng. kansansäv.*

Oi Her - ra - ni! Mun täh - te - ni Sä

ris - tin ras - kaan kan - noit, Ja täh-den suur - ten

syn - tei - ni Sä ve - res vuo - taa an - noit.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 366.

Ei liian nopeasti. *I. Sankey.*

»Nyt kaik - ki on täy - tet - ty», niin lau - sui hän, Ken

syn-tim-me kan-ta-en toi e-lä-män. Hän voi-ton on voit-ta-nut,

tie-däm-me sen, Ja luo-tam-me vah-vas-ti Jee-suk-se-hen.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 367.

Voi, syn-neis-säs ken viih-dyt, sie-lu, Ja mail-man mer-ta har-hai-let,
Sun al-las uh-kaa aal-toin nie-lu, Sua tuu-let heit-tää myrs-kyi-set.

Nyt nou-se, käy Get-se-ma-neen Ja kat-so siel-lä Jee-suk-seen!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 368.

Verkalleen. *Armas Maasalo.*

Gol - ga - tan kum-mul - le kul - kee tus - ki - en mies.

Ar - vaa, tie - dä ei ken - kään, mi - tä sie - lun - sa ties.

crescendo

Syy-tön-tä pai - na - vi maa - il - man syn - ti - en taak - - ka.

crescendo

mf *diminuendo*

Us - kol - lis - na sen kan-taa ris - tin kuo - lo-hon saak - - - ka.

mf

diminuendo

2. Raskas on yksin käydä tuskien tie,
Syvä on jälki, mi kärsimyspaikalle vie.
Siunattu kulkija, polku, mi kummulle johtaa!
Golgatan ristin takaa taivaan kirkkaus hohtaa.

N:o 369.

(479.)

Suom. kansaansäv.

Kris - tuk - sen ris - tin juu - rel - la Saa rin - ta rie - mut

tai - - - vaan, Kris - tuk - sen ris - tin juu - rel - la Se

löy - tää loh - dun vai - - - - vaan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 370.

(382.)

Jee - - - sus, jo - - - ka täh - - te - - - ni
Suu - - ren syn - - ti - - - vel - - ka - - - ni

Vai - - vaa pal - - jon kär - - sit tääl - - lä,
Mak - - soit kuol - - len ris - - tin pääl - - lä.

Kuo - - lon voi - - - tit kuo - - lol - - la - - - si,

Rau - - hoi - - - ta mua ar - - - mos - - ta - - si.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 371.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 334.)

Hitaasti.

Py - hä ris - tin - kär-si-jä, O- l e turvain hä-däs-sä!

Mil-loin syn - ti syyt - te - lee, Ruu-mis, sie - lu, rau - ke - nee,

O - le tur-vain hä - däs - sä, Py - hä ris-tin - kär - si - jä!

2. Tulen luokses niinkuin oon.
Mua armos korjatkoon!
Olen paljas — verho suo,
Avuton — siis apus tuo,
Ole köyhän rikkaus,
Sydänsaastan puhdistus!

3. Pyhä ristin-kärsijä,
Ole turvain hädässä!
Kun mua tuska ahdistaa.
Viime taiston hetki saa,
Ole turvain hädässä,
Pyhä ristinkärsijä!

Suom. Hilja Haahti.

N:o 872.

(Voidaan myös laulaa kulu n:o 15.)

Voitonriemulla. *J. S. Bach.*

Nyt, Her - ran kan - - - - - sa, lau - - - - - - - la Sä

kii - - - tost' i - - - - - loi - - ten! Jo mur - tui

kuo - - - lon pau - - - - - - la Nyt kaut - - ta Kris - - tuk-

sen. Hän, jo - ka Gol - ga - tal - la Sun

kuo - li syn - teis al - la, Hän nous - - - sut

hau - - dast' on! Hän nos - - sut hau - - dast' on.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 373 katso siv. 24.

N:o 374 lauletaan kuin n:o 54.

N:o 375.

Verkalleen. *Urho Nordlund.*

Hen - gen tul - ta, Jee - sus, sul - ta O - ma - si nyt

o - dot - taa. Lu - pa - sit - han nous - tes - sa - si Lah - ja-

na sen tai - vaas - - ta - - si Vuot - ta - vil - le vuo - dat - taa.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 373.

Vakuuttavasti. Kuorolaulu. *Richard Mäkinen.*

On voit - ta - nut san - ka - ri Juu - - dan, Jo - ka

roh - ke - ni tais - te - lo - hon. Ki - vi pois-sa on hau - dan

suul - - ta, Y - - lös kuol - - leis - ta nous - sut hän

on. Hän on voit - - ta - nut, Niin on koit - ta - nut

3/4 2/4

Ve - - ri - vir - rois - sa kai - kil - le au - - - tuus,

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 374 lauletaan kuin N:o 54.

N:o 375 katso sivu 23.

N:o 376.

Yksinkertaisesti. *Mikael Nyberg.*

Oi Ju - ma - lan Hen - ki, nyt ar - mos - si luok - sein

saa Ja aut - ta - os syn - ti - en ah - taas - ti saar - ta-

maa; Mun tun - to - ni puh - dis - ta, us - ko - a tuo Ja

tun - - - - - - too - - - - ni us - ko - a tuo.

rau - haa - si syöm - me - ni tun - te - a suo, oi suo!

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 377.

Juhlallisesti. *J. B. Dykes.*

Py-hä, py-hä! py - - hä! Suu-ri Ju-ma-lam - - me,

Aa-mun tul-len tuom-me lau-lain sul-le kii-tok-sen.

Py-hä, py-hä, py - - hä! Ar-mon an-ta-jam-me,

Lau - - pi - as Her - ra kol-mi-yh-tei-nen.

2. Pyhä pyhä pyhä! Autuaat ne kantaa Kumartaen kultakruunut jalkais juurehen Ylistyksen sulle enkelitkin antaa, Herrojen Herra iankaikkinen.

3. Pyhä, pyhä, pyhä! Kirkkautes loistaa, Vaikka silmä syntisen ei näe kunniaas. Pyhä olet yksin, vertaistas ei toista, Rakkaus, voima kaikkivaltias!

N:o 378 lauletaan kuin n:o 154.

4. Pyhä, pyhä, pyhä! Sulle,
H erra suuri, Soipi kiitos taivaan,
maan ja merten äärien. Pyhä,
pyhä, pyhä, arvon vahva muuri,
Oi Jumalamme, kolmiyhteinen!

R. Heber. Suom. M. N.

N:o 379.
(548.)

Reippaasti. *Heikki Klemetti.*

Käy, Jee - sus, nyt sun las - - tes luo Ja
lah - jat kal - liit kans-sas tuo, Ett' tun - te - a sais
jo - kai - nen Taas voi - maa py - hää to-tuu - den!

2. Sä synnin kahleet rikki lyö
Ja näytä turhaks ihmistyö,
Niin että vapaa pääsy niin
Ois sulla kaikkiin sydämiin!

3. Lähesty laumaa uskovais
Ett' armostas he virkoais
Niin tietäs kauvan kulkeneet
Kuin myöskin vasta alkaneet!

4. Sä auta ylös vaipuvaa
Ja tue kortta taipuvaa
Ja nosta tielle kaatuneet
Ja särje tunnot paatuneet!

5. Oi turhaan kokoon tultu ois
Jos sinä, Jeesus, jäisit pois.
Siks käy nyt köyhäin lastes luo
Ja lahjas kalliit kanssas tuo!

Simo Korpela.

N:o 380.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 386.)

Rohkeasti. *John Zundel.*

He - rää, Her - ran seu - ra - kun - ta, Lä - hel - lä ja kau - ka - na! Huu - to: »Kat - so, yl - kä saa - puu!» Koh-ta om - pi kai - ku - va. Aar - te - hen hän sul - le an - taa, Ve - rel - lään min voit - ti hän. He - rää uu - teen e - lä - mä - hän: Yön hän pois - taa syn - ke - än.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 381.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 597.)

P. P. Bliss'in mukaan.

Rak - ka - u - den Her - ra, kuu - le ru - ko - us:

An - na Py - hä Hen - kes, va - lon joh - da - tus!

Vi - rit - te - le mie - let sa - nas kuun - te - loon,

Kor - ke - u - den voi - maa meil - le vuo - ta - koon!

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 382 lauletaan kuin n:o 370.

N:o 383.

Mun sy - dä - me - ni temp-pe - lin Mä a - vaan, Jee - sus,
Sa - nal-las, e - si - mer - kil - läs Käy o - pet - ta - jaks

sul - le.
mul - le.

Oi Jee - sus, ris - tis muo - to - a Mi-

nul - le kir - kas - - tu - ta, Ja an - na Hen - kes

ar - mo - - a Ja kuo - los voi - maa tu - - ta.

Säkeistöt 2—8 katso tekstikirjaa.

N:o 384 lauletaan kuin n:o 323.

N:o 385.

Alkuperäinen Ges-duurissa.
Tyynesti.

Toivo Kuula.

On Her - ran temp - liin tul - - - - - - la Su - lois - ta

lap - - se-naan; Siell' sie - lut saa - vat ol - - - - - la Kuin

lil - - jat tar - has - saan. Ne kään - tää kuk - ka - sen - - -

-sa Ja - nois - na Her - - raan päin; Hän ta i - vaan-

kas - - te - hen - - - - sa Suo, hei - tä vir - kis - täin.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 386.

Hitaasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Vuo - da - ta Sä o- len-toom-me Hen-kes, Her - ra
Kun nyt vie - lä yh-dess' oom-me Si - nun jal - kais'

Ju - ma - la,
juu - res - sa,
Siu-naa sy - dän, siu - naa kie - li

Lau - mas ar - most' au - tu-aan, Et - tä syn - tyis

har-ras mie - li Tääl - lä taas Sua kuu - le - maan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 387.

Jotenkin sujuvasti. *Mikael Nyberg.*

Me läh - dim-me yh - des - sä tut - ki - maan I - ki-

tie - don läh-det-tä sy - vää, Me toi-vom-me tai - va - han

aar - tei - ta, Me et - sim - me kor - kein - ta

hy - vää. Luo Mes - ta - rin saa-vuimme las - ten lail - -

- la I - han ple - ni - nä, köy - hi - nä, kaik - ke-a vail - - la.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 388.

(389, 439, 584)

Sujuvasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Ah, saa - vu, Jee - sus, seu - ra-ham-me, Niin

sy - - dä - - mem - - - - me ru - koi - lee, Jo

jou - tuu eh - - too mat - kal - lam - me, Jo

ar - mon päi - - vä a - le - nee. On ees - sä i - äi-

syy - den yö Ja vii - me so - ta, kuo - lon työ.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 389.

Lauletaan kuin N:o 388.

N:o 390 katso sivu 36.

N:o 391.

Kohtalaisen nopeasti.

Sa - nal - las siu-naa mei - tä Nyt e - ro - tes-sam-

me. Suo, et - tä e - des - sä - si Yh - des - sä o - lem-

me. Kai - kis - sa toi-mis - sam - me Tee mei - dät valp - paik-

si, Maa - tes - sa, val-vois - sam - me Tee kuu - li - ai-sik - si.

Säkeistöt 3—4 katso tekstikirjaa.

N:o 390.

Ei liian nopeasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Nyt tah - toi - sim - me yö - - tä ja päi - vää - kin

kiit - - - tää Ju - ma - lan. suur - - - ta ar - - - mo-

a. Ja en - - kel - ten kuo - roon jo ää - nem - me

liit - - - tää, Vei - sa - ten Yl - - - - - jän kii - - tos-

ta, Kun ar - mos - ta Her - ran taas saim - - - - me

ker - - - ran Yh-des - sä naut - - - ti - a lah - - jo-

naut-ti - - a

het - - - ken

jaan, Ja saim-me jo tääl - lä ees het - ken ver - - - ran

Tai - va - han au - - - - tuut - ta aa - - vis - - taa.

au - tuut - ta

2. Vaan viimein kun saamme me riemuisin mielin Karitsan häihin astua, Niin uusi soi virtemme uusilla kielin Pyhien suuressa seurassa. Oi ääretön armo, Oi rakkaus suuri: Jeesuksen morsian olla saan; Ja siinä jo kyllä on iäksi juuri. Oi armoa suurta ja rakkauttaan!

Mukaillen Hannu Haahti.

N:o 391 katso sivu 35.

N:o 392.

(411, 575, 589.)

Heikki Klemetti.

Nyt kai-kil-le lau-summe hy-väs-tit niin: Meill' rau-han-sa Her-ram-me suo-koon! Hän rau-han-sa mie-li-hin ru-koi-le-viin Niin aa-muin kuin il-loin-kin luo-koon, Ett' tur-vam-me ain Ois Ju-ma-la vain, Kun läh-töm-me het-ki se jou-tuu.

N:o 393.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 391.)

Heng. kansanlaulun tapaan. *Martti Hela.*

Viel' lo-puks' nöy-rä kii - tos, Oi Her-ra Se-ba - - ot, Kun
rak-ka - u-den liit-tos Taas vah-vis - ta-nut oot! Taas
käym-me ko-ti - teil - - le Ja rak-kait-tem-me luo. Sä
myö-tä' - jäi-siks' meil - - le Nyt siu-na - uk-ses suo!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 394.

(585)

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 112 b.)

Suomal. hengell. kansansäv.

Het - ki kal - lis koit-taa ker - - - ran, Ai - ni-
Jol - loin suus - ta rak-kaan Her - - - ran Hurs-kaat

aaks kun yh - dy - tään,
kuu - lee kut - sun tään:
Tul - kaa I- - sän siu - na-

tut, Ris - tin al - la rii - su - tut, Ko - tiin

teil - le kau - nis - tet - - - tuun, Val - - ta - - kun-taan

val - mis - - tet - - - - - tuun!

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 395.

Hartaasti. *Mikael Nyberg.*

pp

Hil - jaa, hil - jaa! Her - ra te - kee työ - tä.

Hil - jaa, hil - jaa, heik - ko ih - mi - nen.

crescendo — — — — — — — — — mf

Hen - ki liik - - kuu; seu - raa, sie - lu, myö - - tä,

p pp

Mut - - ta väis - ty tiel-tään, väis - ty vai - e - - ten!

2. Hiljaa, hiljaa! Herra avaa ovet,
Hiljaa, hiljaa, heikko ihminen!
Roudat sulaa, vavahtelee povet,
Silmiin nousee kaste, kaste kyynelten.
3. Hiljaa, hiljaa! Herran hetki koitti,
Kiitä Herraa, heikko ihminen!
Tuska taukos, armo valheen voitti,
Poistui, poistui yö jo köyhän syntisen.

Simo Korpela.

N:o 396 lauletaan kuin n:o 3.

N:o 397.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 435.)

Hartaasti. *Mikael Nyberg.*

Kal-lis se päi - vä, kun kas - te - hen vees - sä Lap - se - us-

lah - ja - si, Jee - sus, mä sain. Kal-lis se päi - vä, kun

alt - ta - ris ees - sä Lu - pa - sin ol - la sun lap - se - nas ain.

2. Kiitos, oi, kasteesta autuuttavasta!
Kiitos, kun lapseksi myös otit mun!
Estä nyt lapsesi lankeamasta,
Että hän aina, niin, aina ois sun!

3. Ois omas täällä ja ois omas tuolla
Ylhäällä maass' iki-kirkkauden!
Lapsenas elää ja lapsenas kuolla,
Suo tähän voimaa, oi armollinen!

4 Oi, rakas Jeesus, sun kuolemas tähden
Päätä sä kasteessa alkama työs,
Että mä johdossas matkahan lähden,
Päätän sun johdossas matkani myös!

Simo Korpela.

N:o 398 lauletaan kuin n:o 397.

N:o 399.

Juhlariemuisesti. *Martti Hela.*

2. Ett' yksi ain' olis kahden tahto Ja ilot yhdet ja murheetkin, : : Myös yksi kummankin matkan määrä: Nuo vuoret siintävät Siionin! : :

3. Mutt' miss' on voima, se ihmevoima, Näin sielut yhdeks mi liittää voi, :,: Ett' toisen onnesta toinen nauttii Ja toisen vaivoista vaikeroi? : :

4. Se on, oi Herra sun lahjas kallein, Sun antis armahin: rakkaus. :,: Se rauhan lähde, se sielun lämpö, Se onnen oikea perustus. :,:

5. Sä sitä hoitele, nuori vaimo, Ett' ois se taimena autuuden! :,: Sen suojaa kasvua hyiltä hallan, Oi ylkä, armolla Jeesuksen! :,:

8. Nää nuoret, Jeesus, sä suojaas sulje! Käy heidän ainaiseks' oppaakseen, :,: Niin että kulkunsa kuolon maasta Veis elon lähteille taivaaseen! :,:

Simo Korpela.

N:o 400.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 392.)

Hitaanlaisesti. *Chr. Fugl.*

Saan Jee-suk-sen tur-viin nuk-ku - - a Mä ker-ran niin rau - hai - sas - - ti,
Ja maa-e-mo sul-kee hel-maan-sa Mun ruu-mi-hin ar - ma - has - - ti.
Vaan hen - ke - ni sil - loin rie - mui - ta Saa tai - va - han au - tuu - des - - - - sa.

2. Oi Herrani, kiitos, taistoni
Sun luokses mun tuoda saivat.
Oi kiitos, kun anteeksantosi
Sai loppumaan tunnon vaivat.
Ja korkehin kiitos iäti,
Kun luonasi rauhan annat.

Suom. M. N.

N:o 401.

Vakavasti. *Karl Olander.*

Kuo - le - ma vai - noo Jo - ka mat - ka-mies - tä. Yk - si - kään ai - noo Pää - se ei sen ties - tä. Kruu - nu - a kan - na Ta - hi or-jan ies - tä: 1:o Hau-ta-han vai-vut. 2:o Kii-tos oi Her-ran!

2. Kuoleman voitti
Yksi, Herra taivaan;
Valkeus koitti
Hänen kauttaan vaivaan;
Uskova saapi
Voittokruunut taivaan
Kiitos oi Herran!

Simo Korpela.

N:o 402.

Lauletaan kuin N:o 201.

N:o 403 lauletaan kuin n:o 265.

N:o 404.

Juhlallisesti. *K. E. Lauren.*

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, Kaikk' kan-sa

maan Käy lau-la-maan! Nyt kun-ni - aa Te vei-sat-kaa, Kun sa-nal-

laan Jo Her - ra voit-taa ää - ret maan.

2. Pakanain luo
Hän valon tuo
Ja armonkin
Suo kallihin.
Niin kuolon yö
Siell' loppuun lyö,
Ja heräten
Jo sielut löytää autuuden.

3. Yö pakenee,
Ja valkenee
Suur' päivä se,
Kun Herramme
Jo tunnetaan
Ain' ääriin maan,
Ja kirkkaana
On totuutensa loistava.

4. Halleluja,
Halleluja!
Hän laupeuden
Suo ikuisen
Ja armoaan
Ei lapsiltaan
Hän kiellä pois,
He loitolla tai lähell' ois.

Lars Stenbäck. Suom.

N:o 405.

(574)

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 262.)

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 406 lauletaan kuin n:o 87.

N:o 407.

S. Gåstorius.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 408 katso sivu 50.

N:o 408 katso sivu 50.

N:o 409.

Kai-hoo, ky - syy kaik-ki kan - sa: Mil - loin Her - ra päi-vän tuo?
Huo - ka - us käy rin - nas - tan - sa; Her - ra, ar - mos sa - na suo!
Ei - kö lii - kut - tai - si mei - tä Mail-man suu - ri tus - ka tää; Jou - kot kul - kee syn-nin tei - tä, Her - ra vie-raaks' heil - le jää.

2. Hautaan synkkään päättyy kerran Ihmiskurjan kolkko tie. Milloin yrttimaana Herran Mailman ääret kaikki lie? Kallis Isä, Herra taivaan, Saata intoon hehkuvaan, Että kaikuis kohta aivan Armon viesti kautta maan!

3. Valkeutta kaihoamme Sielun hetkin hiljaisin, Uuden päivän odotamme Koittavan yön usvihin. Taikauskon varjot poista, Herra, voimin Jeesuksen, Sanas totuuden suo loistaa, Taivaan kotiin johtaen.

Suom.

N:o 408.

Ei liian nopeasti.

Ken - pä Ku - nin - gas - ta seu - raa pal - vel - len,

Ek - sy - - nei - tä oh - jaa luok - se Jee - suk - sen?

Ken - pä maa - il - mas - ta mie - len kään - tää pois,

Ku - nin - kaan - sa tais - toon et - tä val - mis ois?

Täh - den ar - mon suu - ren, vuok - si ve - ren vaan,

Jee - sus - Ku - nin - gas - ta käym-me seu - raa - maan.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 409 katso sivu 49.

N:o 410.

Vakuuttavasti. *Sarah G. Stock.*

Kuul-los, laa - ja maa - il - ma: Kris - tus Her-ra on!

Kris - tus - ni - men kun - ni - a Om - pi ra - ja - ton.

Nous-kaa, kan-sat, lau - la-maan Y - lis - tys - tä häl - le vaan!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 411 lauletaan kuin n:o 392.

N:o 412 lauletaan kuin n:o 54 tai 120.

N:o 413.

K. Alhan mukaan.

Maan ää - riin tai - vaan val - ta - kun - ta Jo
Jo kan - sain sy - vää syn - ti - un - - ta Yön

kau - kai - - siin - kin le - - ve - - nee.
hal - ki huu - dot häi - rit - - see.
Mutt' suu - - ri

viel' on jouk-ko tuo, Jok' ei käy, Jee-sus, ris - tis

luo Ja jon - ka sy - dän synk - kä, mus - ta Ei

Si - - nult' et - - si loh - - du - - tus - ta.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 414.
(420)

Reippaasti. *Heikki Klemetti.*

Nyt kuulkaa, kaik-ki kan-sat maan: Oi, tul-kaa tun-toon Her-ran, Kun e-lon sa-naa saar-na-taan Viel' ää-riin mail-man ker-ran! Siis tul-kaa, kaik-ki syn-ti-set, Niin saat-te Her-ran an-ti-met: I-äi-sen rau-han, rie-mun, Niin, rau-han se-kä rie-mun.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 415.

Oi, vel - jet, oi si - sa - ret, sä - deh - ti - kää Te

kir - kas - ta va - lo - a tai - - - - vaan, Mi nos - ta - vi

sie - lu - a syn-ken - ty - vää, Vie loh - tu - a sy - dä - men

vai - - - vaan! Me kuu-lem-me, pu - hu sä Her - - - ra!

2. Sun soihtusi liekkinä tahdomme vaan Me kulkea kutsusi tiellä, Viet vaikka luo kaukaisen pakanamaan, — Voi kuinka on pimeä siellä! — Me seuraamme, kuljeta, Herra!

3. Niin monia itkien tuskissa käy Ja kahleitten painosta vääntyy. He turhaanko huutaa, — ei apua näy, Ja nälkäinen henkensä nääntyy. — Sen koskea meihin suo, Herra!

4. Ken velttona nauttisi autuudestaan, Kun veljet käy kuoleman yössä? Oi Jeesus, suo meidänkin uhrina vaan Ain palaa sun tulesi työssä! Sä kaikkemme ottaos, Herra!

Suom. Kurki-Suonio.

N:o 416.

Oi kii - tos, Her - ra - ni, lah - jois - - tas Niin suu - ris - ta, ver - rat - to - mis - ta, Y - li kai - ken ris - til - lä kuo - los - - tas Ja au - tuu-den aar - te - - - his - ta.

2. Vaan kuinka on laita mun kiitoksen'
Ja kuinka Sun haavasi maksan,
Jos toisten kuoloa katsellen
Mä rauhaa nauttia jaksan.
3. Ja, suullani kiitosta laulellen,
En lahjojas työhösi käytä,
En Kristusta kirkasta kansoillen,
En ristinlippua näytä?
4. Niin, turha on illoin mun kiitoksen',
Kun pakanat yössänsä nukkuu
Ja kansat kulkevat harhaillen
Ja miljoonat synneissä hukkuu.
5. Oi paina, Herra, mun sieluni taas
Alas maahan ristisi juureen,
Verivirrallas uudista innokkaaks,
Että yhtyisin' työhösi suureen.
8. Ota voimani, kaikkeni palveluksees,
Suo ristin valkeus koittaa,
Että kaikuis puhtaana kiitokses,
Sais armosi kaikki jo voittaa!

Hannu Haahti.

N:o 417.

Vakavasti.

Sä kris - ti-kan - sa, muis - ta - os, Kurjuut-ta pa-ka - nain: He ek - syk- s is - sä kul - ke - vat Hä-tään - sä vai - ker-tain. Ei heil - lä lei - pää e - lä-män, Yö var - joo sie - lu - jaan, Ja tur - hat ju - ma - lan - sa nuo On ih - mis - työ - tä vaan.

2. Sä ansiottas itse sait Parhaimmat antimet: Sanansa Herra sulle soi Ja armon aartehet. Nyt voitko kuoloon nääntyvän Näin nähdä veljies Ja, Herran käskyn hyljäten, Vaan jäädä paikalles?

3. Sä rikkauttas nautitko Kuin saita, itsekäs, Pois kaukomaihin antaen Vain jätteet pöydältäs? Oi, kylvä vilja taivainen, Tee runsaat toukomaat! Jos kyynelin sä kylvätkin, Iloiten niittää saat.

Suom. Hilja Haahti.

N:o 418. Katso sivu 58.

N:o 419.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 245 kertaamalla sävelmä kokonaisuudessaan.)

Kohtalaisesti. *Mikael Nyberg.*

Pa - ka - nuu-den pit - kä yö Koh-ta häl - ve - nee - pi.

Kris - tin - us - kon ar - mo - työ Kan - sat va - lai - see - - pi.

Tal - vi kyl-mä väis-tyy pois, Tou-on ai - ka koit - - taa,

Tou - ko - met-ti-nen-kin jo Met-sis-säm-me soit - - - taa.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 418.

Jaakko Tuuri.

mf

Äl' un - ho - ta, oi Her - ra, pa - ka - noi - ta, Yön

mf

lap - - si - a ja kan - - saa kuo - - le - - man! Ne

sul - le kuu-lui, ta - kai - sin ne voi - - - - - ta! Suo

sa - teen kas - taa syn - - nin aa - vi - - koi - - ta Ja

cresc.

ruo - hon nous - - ta nii - hin vi - han - nan! Suo

cresc.

ku - kois - taa ja kan - taa he - del - mää, Oi,

syn - ny - tä niiss' uut - ta e - lä - - mää!

2. Käy, Jeesus, keskeen lahonneiden luiden
Ja henki puhalla sä niihin taas!
Ann' aueta jo sydänten ja suiden,
Ett' kumartajat kivien ja puiden
Riemulla laulais sinun kunniaas
Ja sinun etees kiitosuhrit tois,
Mykistä jumalistaan kääntyin pois!

3. Maan synkimpiinkin seutuihin ja ääriin
Lähetä hyvät rauhan-airuees,
Ett' tules virittäis he mieliin vääriin!
Oi lisää niiden luku tuhatmääriin!
Ja kokoo paljon kansaa taivaasees!
Pelasta kansat, anna sydän uus!
Ja tavoistakin poista pakanuus!

4. Ja kutsuttujes vähää valikoimaa
Ja airueitas vaali, vartioi
Ja vahvoiks tee, kun mailma sortaa, soimaa!
Ja oksiin ehtyviin luo uutta voimaa!
He kuolon halloiss' että kestää voi,
Ett' ajais hekin urhoollisna taas
Kansainsa kesken pyhää asiaas!

5. Herätä rakkauteen kristikansa,
Ett' avuks veljilleen he kiiruhtais
Ja, muistain niitä töillään, lahjoillansa
Ja puheissaan ja rukouksissansa,
Näin mestarinsa mieltä noudattais,
Ett' yksi kansa vain ois päällä maan,
Vallassa yhden: Kristus-Kuninkaan!

Simo Korpela.

N:o 419. Katso sivu 57.
N:o 420 lauletaan kuin n:o 414.

N:o 421.

Lämmöllä. G. E. G.

Jee - sus Im - ma - nu - el, Sun kan-sas Is - ra - el
Vie
Vie - lä ek - syy, luo - tas' kul - - - - - - kein.
- - - - lä
Sä hei-dän
Hei - dän näh - dä suo: Saa - vuit hei-dän luo,
näh - - - dä
Rak - ka - u - tees' hei-dät sul - - - - - - - - - - - kein.

Loppusoitto.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 422.

Vilkkaasti. *Ilmari Krohn.*

Läh - te - ös, ys - - tä - vä, rie - mui - - - - ten,

Tur - vis - sa Her - ra - si Jee - suk - - - - sen!

Mer - ten poik - ki hän hel - läs - ti kan - - - taa,

Rau - han en - ke - lit - saa - tok - si an - - - - taa

Kau - as, kau - as pois, Kau - as, kau - as pois.

Säkeitöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 423.

Koraalin tapaan. *Armas Maasalo.*

1. Oi Her - ra, joh - da as - ke - lee - ni ain', Sun
2. Mun sal - li ol - la sa - nan-saat - ta - jas Ja

suo - jas - sas mun sal - li ai - na ol - - - - - la, Suo
sal - li hoi - va - - el - - la Hen - kes tul - - - - - ta Oon

mul - - le työ - tä vii - ni - tar - has - sas Ja
it - - ses - säin mä hal - pa, köy - hä vain. Mi

seu - - ra - kun - tas vil - - ja - vai - ni - - ol - - - - la. Mua
mul - - la lie, sen kaik - - ki saan mä sul - - - - ta. Oot

cresc.

au - - ta kir - kas - ta - maan tah - to - - as Ja
Her - ra suu - ri, kaik - ki - val - ti - - as, Ja

het-ket käyt - tä - mä-hän tai - - ta - vas - - - - ti. Mun
ar-mos laa - jem - pi kuin tai - - vaan - ran - - - - ta. Siis

tut - ki työ - ni, tut - ki aa - tok - sein, Mua
sal - - li, sal - li, Her - ra lau - pi - - as, Mun

tut - ki, Her - ra, syöm - - men poh - jaan as - - - - - ti.
jon - kun lyh - teen alt - - - ta - ril - les kan - - - taa.

L. S. Suom. Ilta Koskimies.

N:o 424.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 370.)

Reippaasti. *Fredr. Isacsson.*

Nou - se, Her-ran kan - sa, taas, El - vy rak - ka - u - den työ-hön
Viemään ar-mon val - ki - aas Mail-man kylmään syn - ti - yö - hön!
rit.
Siell' on hä - tä, hen-gen kai-puu, Syn - ti voit-taa, sie - lut vai-puu.
rit.

2. Jeesus sanoo meille: te
Ootte mailman kynttilöitä
Valistakoon valonne
Eksyksissä etsijöitä!
Mieti, mieti, kelle sinä
Olet ollut kynttelinä!

3. Joka ajan rahdussa
Astuu monta iäisyyteen,
Moni ilman Jeesusta
Kahlehissa syntipyyteen.
Herätkäämme: kansa nukkuu;
Herätkäämme: sielut hukkuu!

4. Täytä rakkaudell' ain'
Jeesus minua ja muita,
Ettei sydän oisi vain
Hauta täynnä kuolleen luita,
Vaan ois Henkes tulenliesi,
Kansain luo sun kulkutiesi!

Simo Korpela.

N:o 425.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 388.)

Suomal. kansansäv.

Oi et - si, sie - lu, ek - sy - nei - tä, Kun ar-most' e - lät

it - se - kin! Sä kut- su, hou - kut - - te - le hei - tä Ain'

jal - kain juu - reen mes - ta - rin! Sill' aar - re kal - lis-

ar - voi - nen On ih - mis - sie - lu Her-ral - len.

2. Sun voitostas, kun sielun voitat,
Jo taivaassakin riemuitaan.
Näin parhain Herraa kunnioitat
Ja kiität suurta armoaan.
Juur' ihmissielun pelastus
On hurskaan korkein kutsumus.

Simo Korpela.

N:o 426.

L. M. Lindeman.

En - ke - lit yh - tyy kuo - ro - - hon,

Tääl - lä kun syn - ti - nen kään - - - - - - tyy.

2. Eloa kypsyy korjuuseen,
Lyhyt on toiminnan hetki.
Turmion suureen synkkyyteen
Rientävi ihmisten retki.
Elämän tiet' ei tunneta,
Kuljetaan ilman toivoa
Kolkkoa kuolemaa kohti.

3. Sydämin, suin ja kätten töin
Toimehen kiiruhtakaamme.
Rukous nouskoon päivin, öin,
Herralta Henkensä saamme.
Hätä ja tuska maailman
Suurempi on kuin luullahan.
Ken tahtoo kärsivää auttaa?

4. Herran on hopeat, kullatkin,
Päivämme myös ovat Herran.
Luoksemme saapuu armoisin,
Uhria kysyvi kerran.
Ota, oi Herra, itseni,
Auta sun käymään tietäsi,
Muille ett' elää mä voisin!

B. Serenius. Suom. M. N.

N:o 427.

(Lauletaan kuin N:o 154.)

N:o 428.

Sydämellisesti, ei liian nopeasti. *E. O. Excell.*

Maas-sa, mis-sä mur - he, vai-va val-lit - see,

Mis - sä ih - mis - sie - lut tais-to run-te - lee,

Rak - ka - ut - ta an - - na, an - na ai - na vaan,

Päi - vän - pais - te saa - - pi syöm-met au - kee - maan.

1:n ja 3:s säkeistö.

Rak - ka - u - den päi - vän kaut-tas pais - taa suo,

Sii - hen voi - maa ai - - na ris - tin luo - ta tuo!

2. Rakkaudessa tehty työ, vaikk' pienikin,
Kerran kyllä kantaa heelmän kallihin.
Muita muista, itses uhraa palvellen,
Onnen parhaan löydät tiellä Jeesuksen.

3. Itse jos sä joudut vaivaan, murheeseen,
Kylvös heelmän kantaa: lohdun sydämeen.
Autuaana huomaat minkä Herras suo
Jeesus itse voiman, riemun, rauhan tuo.
Rakkauden päivän j. n. e.

N:o 429.

Ei liian nopeasti. *L. Mason.*

mf p

Toi - mi, jo yö on läs - nä, Toi - mi kun aa - mu

mf p

f

saa. Toi - mi kun päi - vä lois - taa, Pois se

f

kii - ruh - taa. Toi - mi kun he l - le paah - - - taa,

cresc. f

Kes - tä - ös il - ta - han! Toi - mi, jo yö on

cresc. f

läs - - - - nä; Pää - tät toi - min - nan!

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 430.

Sujuvasti. *Mikael Nyberg.*

Ei o - le tul - lut Mes - ta - ri Käs - ki - jän vaa - ti - ja-

miel - - lä, Mei - tä hän kaik - ki - a pal - ve - li

Ris - tin ja tus - ki - en tiel - - lä. Suu-rin on sil - mis - sä

Jee - suk - sen Kel - lä on alt - ti - us

sy - dä - men Rak - ka - us - pal - ve - - - luk - - seen.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 431.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 440.)

Liikkuvasti. *Mikael Nyberg.*

I - lo kau - ak - si kark-kos laak - sois - ta maan,
kau - ak - si

I - lo sie - luis - ta ih - mi - si - - en, Kun he,
kark - - kos

joh - dos - ta Her - ran poi - ket - tu - aan, Pa - kos
Pa - kos kor - - - - -

tur - me - luk - sen. Ku - ka
kor - pe - hen, kor - pe - hen tur - me - luk - sen. Ku - ka
tu - me - luk - sen.
- - - pe - hen. Ku - ka

et - si - jäks' käy?

et - - - - - - - - - si-jäks' käy? O-mat Her - - - ran.

et - - - si - jäks'?

et - - - si - jäks'?

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 432.

Axel Nielsen.

Joll' - et sä voi-kaan joh - taa Jouk - ko - a myrs - ky - ä -

-vää, Tai-pu-os, tai-pu-os heikkoa nostain, Mi jal-ko-jen al-le jää.

heik - - - - koa

2. Joll'et sä ihmiskunnan
Haavoja lääkitä voi,
Sairasta auttaa pyydä,
Mi tuskissa vaikeroi.

3. Joll'et sä yllä kauas,
Vie sana veljesi luo,
Naapuri nouda kanssas
Ja taivahan tielle tuo.

4. Painunet unhoon mailman,
Niin — vuoksi Jeesuksen
Jos sanan soit, käden annoit,
Sun Herrasi muistaa sen.

»Uppåt».

N:o 433.

Rauhallisesti, hartaudella. *Heikki Klemetti.*

as - tu kes - ke-hem-me

Oi y - li - pai-men, käy kes - ke-hem-me, Hen-ke - si an - na

joh-dat - ta - jak-sem - me Temp - li - näs suo tään ol - la huo - ne-

hem - me Jee - sus,· oi, Jee - - - sus! Temp-li - näs suo tään

ol - la huo - ne - hem - me, Jee - sus, oi Jee - - - - sus!

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 434.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 223.)

Sain Her - ral - ta ar - van mä au - - - tu - aan: Mi - nut kut - sui hän las-ten-sa vaa - lin-taan, U-los maa-il-man touhus-ta tem - pa - si mun. I - lo - mie - lel - lä kiit - tä - en pol - - vis - tun.

2. Ken onneni suuruutta lausua vois: Kun mä syntiä itkin, hän pyyhki sen pois; Tulin ristinsä turvihin rukoilemaan, Ja hän vastasi siunaten rauhallaan.

3. Yks ainoa, Herra, nyt pyyntöni on: Sinun kanssasi yhteys loppumaton. Sitä kertoa suo, mitä sulta mä sain, Pyhän armosi uhria kirkastain.

4. Suo rakkaus hellä ja hiljaijainen. Joka pyyhkivi kyynelet murheisten, Avun antavi köyhien puutteeseen, Sanas lohdulla nostavi uupuneen.

5. Pois velttous, ylpeys karkoita,. Pidä mieleni raitisna, kirkkaana, Puhe joutava puhdista huuliltain, Ole auttaja luonani matkallain.

8. Sua altisna palvella ahkeroin Elon iltahan hetkistä aamun koin, Ja jos milloin on raskasta tielläni mun, Mua vahvista! Kotkaksi nuorennun.

7. Oi Herrani, mulle nyt Henkesi suo, Sydänintoni säilytä, voimia luo. Elän taivaassa, täällä on ristini. Olen, Herrani, halvin sun palveljasi.

Suom. Hilja Haahti.

N:o 435.

Aa - voil - la mer - ten sun vel - ji - äs kul - kee, Myrs-kys - sä

tais - tel - len har - - ha - e - lee; Väi - jy - vät vaa - rat ne

sur-ma-han sul-kee. Aut-tamaan rien-nä! Min tai - dat, se tee!

2. Rakkaus rientävi palvelustyöhön,
Tuskia, puutteita lieventämään,
Taivahan viestiä viemähän yöhön,
Turvaksi kuoloon ja elämähän!

3. Kristuksen rakkaus, eikö se vaadi
Viettelyn vaaroja torjumahan?
Lämpimät liedet siis suojaksi laadi
Veljilles rannoille vierahan maan!

4. Tee, minkä taidat, — sä rukoillen heitä
Kantaos myrskyjen tyyntäjän luo,
Johdata rauhan ja valkeuden teitä
Kotiin, mi iäisen valkaman suo!

N:o 436.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 336.)

Ei nopeaan. *Hjalmar Backman*

Kuink' on kal-liin sie - lus lai - ta, Min-ne kul - jet mat-ka-mies?
Kuink' on kal - liin sie-lus lai - ta,
Kuink' on lai - ta,

La - ve - a on tie tai kai - ta, Kum - pi niist' on si - nun ties?

Kum - pi on? Sä vas - taa, oi! Molemmat ei ol - la voi.

2. Kaita tie on vaivalloista,
Siksi harvat löytää sen.
Keveempää on käydä toista
Joukon kanssa nauraen.
Kumpaan joukkoon kuulunet?
Molempiin et kuulu, et.

3. Eri tiet ja eri määrä,
Johon kulkijan ne vie.
Kuolemaan tie päättyy väärä,
Elämään vie kaita tie.
Mieti tarkoin, matkamies,
Minne päättyy sinun ties!

N:o 437.

Lämmöllä. *P. P. Bliss.*

Ma - ja - kas - taan I - sän rak-kaus I - kui - ses - ti sä - tei-
- lee, Mut - ta ran - tain tuik-keet pie - net Hoi - vaa
meil - tä tar - - vit - see. Sal - li pien - ten kynt - ti-
löi - den Kau - as lois - taa me - rel - - len! Eh - - kä
jon - kun me - ri - mie - hen Kuo - lost' au - tat ran - nal - - len.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 438.

Liikkuvasti. *L. M. Lindeman.*

Nyt sel - ki - ä aa - vo - ja lai - vam-me lii - - -
tää, Kuin sii - - vil - lä pau - haa - van myrs - kyn se
kii - - - - - tää. Se ran - to - ja jät - - tää ja
ran - - to - ja koh - - - - - taa Ja on - - ne - hen
vie se, jos Her - - ra sen joh - - - - taa.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 439 lauletaan kuin n:o 388.

N:o 440.

Kohtalaisesti. *Hugo Lindqvist.*

Mik-si koh-ta nyt ei? Et sä vii-py-ä saa, I-ki-

rit. *p* *cresc.*

rau-ha-si taat-ta-va ois. Kuu-le, tai-vai-nen ys-tä-vä

f

kol-kut - - - - taa, Hän sun kai-ho-si tyyn-tää

mf *ritard.*

vois Ja sie- - lu- - si vir-voit - - - tai-si.

Säkeistöt 2—8 katso tekstikirjaa.

N:o 441.

Mikael Nyberg.

Kai - ta, kai - ta, tai-vaan tie on kai - ta,
Käy-den hal - ki kuo - lon kor - ven vai-vain e - rä-
mai - ta. Sik - si vä-hän voit-ta-nei - ta, ar-most' au-tu-
ai - - ta, ar - most' au - tu - - - ai - - ta.
au - - - - - - - - tu - - ai - - ta.

2. Laaja, laaja, Tuonen tie on laaja. Siks käy paljon kansaa sillä, joukko sill' on taaja, Poissa on vain uskovainen, :,: armost' anteeks saaja. :,:

3. Kumman, kumman, Teistä tahdot kumman? Sen jok' antaa autuuden tai tuottaa tuskain summan? Taivaan valot valitset vai :,,: tuonen lehdon tumman? :,:

Simo Korpela.

N:o 442.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 198.)

Sov. Ilmari Krohn.

Pois kii-ruh-taa, oi, Jo ai-ka, et nuk-ku-a, leik-ki-ä voi! Sun ees-sä-si ti-li ja tuo-mi-o on, Oi, on-ko sun tun-to-si lait-ta-ma-ton! Nyt he-rä-jä! Het-ke-si rien-tä-vät pois, ne rien-tä-vät pois.

2. Oi, sanassansa Sua hengellään läsnä on Vapahtaja. Hän seisovi ovellas kolkuttaen Ja yhä hän vuottaa, tuo uskollinen. Oi mieti, mi armo, kun läsnä hän on, Niin, läsnä hän on.

3. Jo rikki on, oi, Nyt kietojan paula, Soi ylistys, soi! Miks orjana kantaisit kahlehia, Kun veri vuos tähtesi Golgatalla, Ja sielusi lunastus arvaamaton Jo täytetty on.

Suom. T. Renfors.

N:o 443.

Vakavasti.

2. Se kutsu on kutsumus rakkauden,
Sun tähtesi itsensä uhrannehen.
Kun et sinä luule, se vaieta voi.
Oi rakkahin, kuule, nyt vielä se soi!

3. Sun autuuttas etsivi kutsuja tuo.
Sen vuoksi hän tullut on taas oves luo.
Mutt' voi, kun et luule, hän poistua voi.
Mutt' vielä, oi kuule, sen kolkutus soi!

4. Oi, nouse sä hälle nyt aukaisemaan,
Työmaallensa uskossa käy mukanaan!
Nyt kutsua kuule, kun vielä se soi!
Oi iäks', kun et luule, se vaieta voi.

Simo Korpela.

N:o 444.

J. Blomqvist.

Myö - häi-ses - sä sy - dän-yös - sä Vii - pyy ar - moi - sa,
Us - kol - li - nen kol-kut - ta - ja

Sei - soo o - vel - la. Öi - set pääs-sään pi - sa - rai - set,

Näin - kö jää - dä saa, Hän, sun pa - ras

ys - tä - vä - si, Eel - leen o - ves taa?

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 445.

Hitaanlaisesti. *J. Blomqvist.*

mf

Jät - tä - ös Jee - suk - sel - le It - se - si ko - ko - naan!

mf p

Hän sul - le täy - sin mää - rin Tar - joo - pi ar - mo - aan.

f f

Jät - täy - dy Jee-suk - sel - le, Sul - le se on - nen tuo,

mf

Her - ral - le ha - lui - ses - ti Sie - lus ja ruu-miis suo!

2. Jättäös Jeesukselle Itsesi kokonaan. Kenkään ei niin voi auttaa, Korjata omiaan. Jättäydy Jeesukselle Riemuines, murheines; Syömmesi rakkaus anna Yksin sun yljälles.

3. Jättäydy Jeesukselle Nyt, kun viel' aikaa on. Sua hän ei koskaan heitä, Liittons on loputon. Jättäös Jeesukselle Itsesi kokonaan, Hän sulle täysin määrin Tarjoopi armoaan!

Joel Blomqvist, Suom.

N:o 446.

Ei liian nopeasti. E. G. Taylor.

Katso, Jee-suk-sen rak-ka-us ih-meel-li-sin Su-a ris-til-lä koh-dan-nut on. Tule, syn-ti-nen kur-jin ja on-net-to-min, Vai-vu luot-ta-en nyt ar-mo-hon! Käy, käy ris-tin luo! Katso, Jee-suk-sen rak-ka-us ih-meel-li-sin Su-a ris til lä koh-dan-nut on.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 447.

Jotenkin harvaan. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Ys - - tä-vää ei niin ar-mast' o - le ol - - lut,

Kuin Jee - sus, jo - - ka tai - vaas - ta on tul - lut.

Hän yh - tyi mei - dän kur-jaan ve - re - hem-me, Vel-kam-me

mak - soi mei - dän e - des - täm - me. Sel - lai - nen Her - ra

on nyt vel - jem - - me Ja ylkäm - me.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 448.

Hitaanlaisesti. *Kansansävelmä.*

Jee - suk - sen ar - ma - han kä - det ja hel - - ma,
On - ko - han syy - tä siis nään - ty - ä kel - - lään,

Sy-dän-kin ar - moi-nen a - vat - tu on.
A - voin kun au - tuu-den sa - ta - ma on?

Jee - sus-han huu-taa: »Jo jou - du ja tu - le, Suo mul - le syn - ti - nen sy - dä - me - si!» Teet-kö - hän oi-kein, jos et hän - tä kuu - le, jo - ka on kuol-lut sun e - des - tä - si?

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 449 lauletaan kuin n:o 282.

N:o 450.

Yksinkertaisesti.

Tu - le, sä syn - ti - nen, kär - si - vä, Ris - til - le tie va - paa on! Ees - tä - si kuo - li hän ris - til - lä, Ris - til - le tie va - paa on! Tu - le ja hei - tä pois taak-ka - si, Her - ra sun si - tee - si pääs - tä - vi. Tu - le siis, sie - lu, oi jou - du jo: Ris-til - le tie va - paa on.

Säkeistöt 2—8 katso tekstikirjaa.

N:o 451.

Ei nopeasti. *Kuhlon mukaan.*

Oon maa - il - maa näh - nyt pal - - - - jon, Se suu - ri ja kau - nis on, Vaan kes - kel - lä kau - niin kai - - - - ken On sie - lu - ni ko - di - - ton.

2. Ja ihmiset kaikkialla
Ne etsivät onneaan
Ja huokaavat huolissansa,
Kun ei sitä löydy vaan.

3. Ei nautinto, rikkaus, maine
Voi sielua tyydyttää,
Kun syntien painon alle
Vain hetkeksi yksin jää.

4. Voi nääntyvää sydän raukkaa!
Se mistähän levon saa,
Ja missä on lähde kirkas,
Mi synnistä puhdistaa?

5. Oi löytyy, oi löytyy lähde,
Sen syntinen kuulkohon:
Se Jeesuksen veri on kallis,
Mi ristiltä juossut on.

6. Siis kiiruhda ristin luokse,
Jos sielusi janoaa!
Sen turvissa yksin sielu
Ain' kestävän rauhan saa.

Suom. M. N.

N:o 452.

Rohkaisevasti ei nopeasti.

Ti - laa vie - lä nyt on I - sän tai - va - has-

sa. Su - a oot - ta - vi hän, Ko - tiin käy, tuh - laa-

ja! Hän - pä rak - kau - des - saan Sul - le rau - han - sa

sois, Tääl - lä myrs - kyis - sä maan Ai - na aut - ta - jas ois.

2. Tilaa vielä nyt on!
Pyhät Jumalan luo
Valkovaattehissaan
Nyt jo kruununsa tuo.
Kun he päämäärähän
Pääsi taivaisihin,
Suru jäi elämän,
Juhla on riemuisin.

3. Tilaa sullekin on,
Kuinka kurjana liet,
Katso korkeuteen,
Jätä turmion tiet!
Käymme taivasehen
Jeesus-ystävän luo.
Iki-kirkkauden
Siellä armonsa suo.

Suom. M. N.

N:o 453 a.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 453 b.

Hitaasti. *Heikki Klemetti.*

Säkeistöt 8—10 katso tekstikirjaa.

N:o 454 katso sivu 94.

N:o 455.

Vakavasti — *Suomal. hengell. kansansäv.*

Ah, su - loi - sin mun Jee - suk-sen', Nyt e - tees maahan lan - keen.
Oi, kuu - le kur - jan syn - ti - sen Ru - - ko - us nöy - rä san - gen!
Nyt vi - ka - ni ja puut - tee - ni Sun jal-kais juu-reen kan nan, Ne täs - sä il - mi an - nan.

2. Mä olen huono kulkija,
Kun monet kehnot retket
Mä vaelsin kuin sokea,
Tuhlasin armohetket!
Ei neuvoa, ei apua
Nyt mistään enää tule,
Jos et sä, Jeesus, kuule.

3. Jo nuoruuteni ajalla
Mä elin turhuudessa
Ja huvittelin ilolla
Synnissä, hekumassa.
En valvonut, en rukoillut,
Nyt tuntoni mua puree,
Ja sydämeni suree.

4. Mä ensin pyysin paikkailla
Mun syntiverhojani
Vain omain töiden tilkalla
Näin luullen kelpaavani.
Vaan katseesi kun kohtasi
Niin hajos kaikki tyyni,
Paljastui suuret syyni,

5. Oi joudu, Jeesus, auttamaan
Mua köyhää, kurjaa raukkaa
Sun haavais rauhan satamaan!
Sielt' etsin turvapaikkaa.
Mä itseni ja kaikkeni
Nyt sinun helmaas heitän.
Suo levon siinä löydän.

Säkeistöt 6 ja 7 katso tekstikirjaa.

N:o 454.

Suomal. hengell. kansansäv.
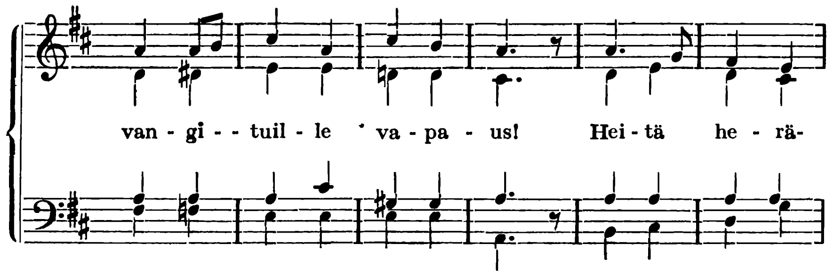
Koit - to yl - hääl - tä Y - li - yl - tä - vä,
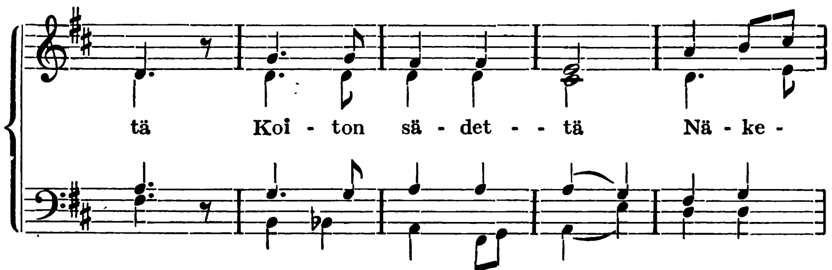
Kuo-lon var-joss' is - tu - vi - a va - - lai - - - se!
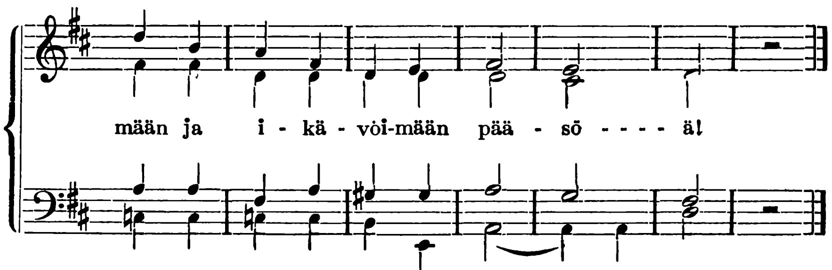
Pois - ta syn - nin yö, Or - - ja - rau - kan työ,

Van - ki - huo-neen van-kat o - vet au - - kai - - - se!

Oi kul - lan koi, tuo val - ke - - us, Luo

2. Jeesus, armon koi, Hän se voiton toi, Valkeus hän on, tie, totuus, elämä. Armo, laupeus, sula sulous Kristuksessa nähden ompi nähtävä; Hän koitto on, hän valaisee Ja kuolon kahleet katkaisee; Vapautehen Saattaa syntisen, Antaa iki-elon, ilon, autuuden.

3. Koitto ylhäältä Tuopi Isältä Autuuden ja armon alas mailmahan. Armoo etsien Riennä syntinen, Ota tämä armos autuus vastahan! Kas, armoistuin Jeesus on, Siis hänen verens ansiohon, Sielut luottakaa, Siihen turvatkaa, Suojass' Jeesuksenne aina riemuitkaa.

J. A. G. H. (Siionin Kannel.)

N:o 455 katso sivu 93.

N:o 456.
(615.)

Kansansäv.

Kos - ka va - lais - see koin - täh - tö - nen Mua
Kos - ka päät-tyy mat - ka yöl - li - nen, On

kõy - hää ker - jää - jää?
y - hä hä - mä - rää?
Luon tai - va-

hal - le yh - te - nään Mä kat - seen kai - paa-

van. Va - - - lo - - a vaikk' en nä - e-

kään, Sen tie - dän lois - ta - van.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 457 a.

Ei liian nopeasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Mil-loin mi - nun tai - vaal - le - - - ni Aa - mu - täh - ti

syt - ty - nee? Mil-loin - ka - mun i - lok - se - - - ni Synk-kä

yö - ni päät - ty - nee? Käyd' en o - saa e - lon tiel - -

lä, Pi - me - äs - sä va - el - lan; Vaikk' ei päi - vä

pais - ta vie - lä, Toi-von ker - ran pais - ta - van.

N:o 457 b.

G. Düben.

3. Milloin omaatuntoani
Armon Henki herättää;
Milloin omaa kuntoani
Vaivain kautta vähentää?
Milloin minä mielestäni
Korkeasta alenen?
Pidän vielä itsestäni.
Toivon, että tyhjenen.

4. Milloin opin kärsimällä
Herran tahdon täyttämään,
Ristin alle nöyrtymällä
Omat juonet jättämään?
Milloin Herran kurituksen
Armoksi mä tunnustan?
Vasta sitä opettelen,
Toivon kerran oppivan'.

5. Milloin pääsen omaksesi,
Niinkuin oksa viinipuun?
Milloin opin iloksesi
Hylkäämähän kaiken muun?
Milloin Jeesus Kristus saapi
Täyttää tuntemisellaan?
Kaukaa voitto kangastaapi
Kehottaen toivomaan.

8. Milloin opin lasten lailla
Lähestymään Isääni,
Pyytämään mit' olen vailla,
Valittamaan hätääni,
Niinkuin lapsi katsomahan
Isän puoleen itkien,
Hältä kaikki toivomahan?
Toivon oppivani sen.

Säkeistö 7 katso tekstikirjaa.

N:o 458 katso sivu 100.

N:o 459.

Artturi Aarnio.

Kun mat - ka - ni muis - to - ja mie - tis - ke - len, Niin
mur - he mun mie-le - ni täyt - - tää, Kun har-va mun työ - ni on
sel - lai - nen, Min toh - ti - sin Her - ral - le näyt - tää.

2. Ja ehkä on silmissä vanhurskaan
Sekin väärää, min oikeaks luulen,
Ja ehkä mä siitäkin tuomion saan,
Mitä ihmisten kiittävän kuulen.

3. Kun matkani muistoja mietiskelen,
Pää ylpeä multahan vaipuu,
Suu huutaapi puolehen Jeesuksen,
Ja hartaampi armon on kaipuu.

4. Sun armosi, Jeesus, se ainoastaan
Voi syyttehet sieluni poistaa.
Oi, anna mun sieluuni voimattomaan
Sä aina sun armosi loistaa!

Simo Korpela.

N:o 460 katso sivu 102.

N:o 458.

Valittaen. *Urho Nordlund.*

miel-täs ja tah-to-as vas-taan tein Ja vel-ji-ä louk-ka-sin,

har-haan vein. Oi, syn-ti-ä mul-la on ai--van! Mä

an-sait-sin tuo-mi-on, vai-van. tai-vaan.

s. 1. ja 2. s. 3.

2. Oi syntiä, syntiä täynn' on tie, Sen muisto mun rauhani kaiken vie Ja tuottaapi murhetta monta. Siks armoa pyydän ja huokaan vaan. Oi, käännä sä kasvosi huokaavaan Ja armahda ansiotonta! Oi, armohos suljit sä Pietarin Ja syntisen vaimon ja ryövärin, Kun syntejään itkivät sulle. Myös anna, oi anteeksi mulle!

3. Näin katsoen armohos entiseen Mä tunnustukseni luottain teen Ja uskoen, että mun säästät: Teet syntien orjasta vanhurskaan Ja kuoleman lapsesta autuaan Ja vapaaksi kanteista päästät. Kun syntien painosta vaipuu pää, Niin armo ain' toivoni elvyttää, Mä että en joudukaan vaivaan. Vaan pääsen, oi, lapseksi taivaan!

Simo Korpela.

N:o 459 katso sivu 99.

N:o 460.

(586)

Niin köy - hä oon, niin voi - ma - ton, Hy- vyyt - tä mull' ei ol - len - kaan. Mun syn - ti - - syy - ni suu - ri on, Mä ek-syin kau - as maa - il - maan.

2. Taas käyn sun ristis juu-
rehen,
Sä yksin voit mun vapahtaa.
Sua, Herra Jeesus, rukoilen:
Oi armahda mua sortuvaa.

3. Ja eessä ristin vaipuen
Mä ootan: ethän kiellä vain!
Karitsa, auta, armoinen,
Mua nostaen ja puhdistain!

4. Mun sielun' syvyys saar-
telee,
Sua ilman sorrun hukkuen!
Sun lakis särkee, tuomitsee
Mun iäisesti hyljäten.

5. Käyn sentään ristis juure-
hen
Kun kutsut, Jeesus, hädässäin!
Ja siitä nousen riemuiten,
Sun veres voimaa ylistäin.

B. Serenius, Suom. Kurki-Suonio.

N:o 461.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 497.)

R. Raala.

Sun ris - - ti - si juu - rel - le, Jee - - - - sus, Mä

kur - ja - na ku - mar - run; Uutt' ar - mo - a ru - ko-

el - len. Sun e - tee - si pol - vis - - tun, Uutt'

ar - mo - a ru - ko - el - len Sun e - tee - si pol - vis - tun.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 462.

Tasaisesti ja lämmöllä. *Fredr. Isacsson.*

Mä vai - vun ris - tis juu - re-hen, Oi Jee-sus, jal - kais luo. Suo mul - le kat - se ar-moi-nen, Mi rintaan rau-han tuo. Mä hil - jaa it-kein vuo-tan Ja an-teeks-an-toos luo - tan.

2. Karitsa puhdas kärsit näin,
Ja sulla syytä ei.
Mun syntini, mun häpeäin
Sun ristinpuuhun vei
Siis hiljaa itkein vuotan
Ja anteeksantoos luotan.

3. Ken rakkauttas arvajais,
Ken armos ymmärtäis?
Nyt enkö sua rakastais
Ja johtohosi jäis?
Niin hiljaa itkein vuotan
Ja anteeksantoos luotan.

4. Sun veres kalliin kastetta
Suo vuotaa rintahain,
Niin hurskasna ja rauhassa
Käyn matkataivaltain.
Mä itkein, kiittäin vuotan
Ja anteeksantoos luotan.

5. On auki sulle rintani
Ja valmis sydämein.
Käy sinne luoksein, Mestari,
Sun ääntäs kuullaksein!
Mä itken, varmaan vuotan
Ja anteeksantoos luotan.

Lars Stenbäck. Suom. Hilja Haahti.

N:o 463.

Rauhallisesti. *Jaakko Tuuri.*

pp

Mä pol - vis - tun, oi Jee - sus, ris - tis juu - reen Ja silmät kyy - ne-lei-set si - nuun luon Ja, luot-ta-en sun rakka-u-tees suu - reen, Mä ah - din - ko - ni ras-kaan il - mi tuon.

p cresc. mf p

2 Oi, älä poloista pois luotas heitä,
Vaikk' kyllä ansainnut mä oisin sen,
Kun huoletonna kuljin harhateitä
Sun kutsumukses kalliit hyljäten.

3. Mä muut' en voi kuin luottaa armoos suureen,
En voi, en tahdokaan mä muuta, en:
En muuta voi kuin rientää ristis juureen
Ja vaikeroida: auta, armoinen!

Simo Korpela.

N:o 464.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 869.)

Mikael Nyberg.

Mä kos - - tut - - te - - len kyy - ne - - lin Jee- suk - sen ris - tin juur - - ta. En jak - sa kan - taa kau-em- mln syn - - - - - tei - ni kuor-maa suur - - ta.

2. Mä lasken ristin juurehen
Sen taakan tuskinensa,
Mä lasken ristin verehen
Sydämen saastoinensa.

3. Se veren voima vapahtaa
Alt' taakan raskahimman.
Se ristin veri puhdistaa
Minunkin saastaisimman.

4. Sen vuoksi kiitän kiitoksin
Sen veren voimaa suurta,
Mä kostuttelen kyynelin
Jeesuksen ristin juurta.

J. Mustakallio.

N:o 465.

Hartaasti. *Urho Nordlund.*

Viih-dy-tä se ar-mol-las,
Tu - le Jee-sus, sy - dä-mee-ni, Viih - dy - tä ar-mol-las
Viih - - - dy - tä se ar - mol -
Tu - - - - - - - - le Viih-dy-tä se ar-mol-las,

Sal - li sie - lun syn - nin sai-raan pa - ran - tu - a
las, Sal - li
Sal - - - - - - li sai - - - raan

Tu - le; Her - - ra Jee - - sus!
haa-vois - sas! Tu-le Her - - - - - - - - - - ra Jee - - sus!
Tu - le Jee - - sus!
Tu-le Her - - - - - - - - ra Jee - - sus!

2. Mailman turhan touhuilussa
Rauha kauas kaikkoaa.
Yksin veres voiman kautta
Raukka levon, lohdun saa.
Tule, Herra Jeesus!

N:o 466.

Kaihomielin. *Ole Bull.*

Kun hil - - - jai - sin het - - - kin Yk - - sin mä jään. Niin myös sa - lai - set - - kin Syn - ti - ni nään, Ja muistot ras-kaat taa - sen he - rä - jää, Joit' ai - - ka viel' ei voi-nut ke - ven - tää, ke - ven - tää.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 467 katso sivu 110.

N:o 468.

Harvakseen.

O - vel - la mi - nun sy - dä - me - ni Kol - ku - tat,

ra - kas Jee - suks - en', Sun ar - mos an - na,

ys - tä - vä - ni Niin et - tä sul - le a-vaan sen!

Mua ar - mos ää - nell' sär - - je niin,

Sun puo - lees et - - tä tai - - pui - sin.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 467.

Sujuvasti. *Sankeyn mukaan.*

sen? Mun vai - pu - vi pää - ni ja uu - pu - vi

ää - ni, Kun men-nyt - tä ai - kaa - ni mie - tis - ke - ien.

2. Nuo muistot ne murheella mieleni täyttää
Ja rauhan ne ryöstävät luistanikin.
Niin väärin kuin taisin sun armosi käyttää
Ja aikani tuhlata turhuuksihin!
Aut' että nyt voisin
Jo toimia toisin
Ja tahtosi tehdä, oi armollisin!

3. Oi, uudista armoin ja taivahan voimin
Mun turmeltu mieleni niin kokonaan.
Ett' aina, jos vaikenen, aattelen, toimin,
Sun tahtoas täyttäen vaeltaisin vaan!
Niin aukaise esteet,
Ett' taivahan nesteet
Mun sieluuni pääsisi virtailemaan!

4. Ja täytä mun henkeni toivolla taivaan,
Niin uudeksi katsantokantani luo,
Ett' oon sinun tähtesi valmis mä vaivaan,
Kun maailma suuttuu ja ristiä tuo!
Oi henkeni, kiitä
Jo toivossa siitä,
Ett'ei minun hukkua Herrani suo!

Simo Korpela.

N:o 468 katso sivu 109.

N:o 469.

Koraali.

Sun sa - nas, Her - ra kut-suu luok-ses mei - tä,

Kuin käym-me tääl - lä ka - do - tuk - sen ei - - tä

Ja teem - me tur - haan työ - tä ras - kas - - ta,

Em - me - kä pää - se syn-nin kuor-mas - ta.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 470.

(Lauletaan kuin n:o 443.)

N:o 471.

Rauhallisesti. *Ilmari Krohn.*

Ve - si kir - kas läik - ky - vän läh - te - hen, Lu - mi

puh - das, peh - me - ä, val - koi - nen, Jos puh - taaks

pes - tä mun voi - - - sit! Oi täh - tö - nen tyy - nes - ti

tuik - kaa - - va, Oi il - ta, sä vii - le - ä rau - hai-

sa, Jos mul - le - kin rau - ha - si soi - - - - sit!

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 472.

Verkalleen. *Ellen Ljungberg.*

mf

Kuu - le mun huu - to - ni tai - vaas - - sas,

f

Her - ra - ni lau - - - pi - as Köy - hä mä oon ja

f

voi - ma - ton, Tur - va - ni ar - mos on.

2. Oon kuni laineilla lastu vaan,
Harhaava lapsi maan.
Ollos, oi Herra, auttajain,
Armoas pyydän vain.

Ellen Ljungberg. Suom. M. N.

N:o 473.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 488.)

Ei liian nopeasti. *Mikko Pietarinen.*

Kun tun - to - ni kal - - vaa ja syn-nis - tä soi - maa, Ah

kun-nek - ka, kur - ja, mä kul - ke - nen - kaan? Sun

ve - res - säs, Jee - sus, on e - lä - män voi - maa, Sen

lai - neis - sa sie - lu - ni puh - taak - si saan.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 474.

(Lauletaan kuin n:o 154.)

N:o 475.

Intomielisesti. *Ilmari Krohn.*

Me-ren tie - dän suu - ren ja val - ta - van, Niin puh - ta- han, niin kirk - ka - han: Se Her - ra - ni Jee - suk - sen rak - ka - us on I - ki - kuo - hu - va, poh - ja - ton.

2. Mä tahdon vaipua helmaan sen
Ja peittyä alle aaltojen
Ja sammua uutena elääksein
Iät kaiket Herrallein.

Hilja Haahti.

N:o 476.

(Lauletaan kuin n:o 121.)

N:o 477 katso sivu 118.

N:o 478.

A. J. Gordon.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 477.

Harvanlaisesti. *Vanha saksal. kirkkosävelmä.*

En voi, en tahdo elää itselleni,
En enää itselleni kuulukaan.
Sulle, oi Jeesus, annan sydämeni
Ja uhrina sen kannan nyt sulle yksin vaan.

sie - lu - ni kai - paa, Ju - ma - laa se kai - paa, Kuin

tuo - re - hil - le läh - teil - le peu - ra ha - la - jaa.

2. Oi anteeks anna, että elämäni
Kauan on ollut sulle vierasta.
En enää tahdo siirtää päätöstäni.
Vaan kaikkineni tahdon sua yksin palvella.
Sieluni kaipaa, j. n. e.

3. En ansaitse, sä että puoleen' käännyt,
Kuitenkin teet sen, Herra, armossas.
Siihenkään vielä armosi ei jäänyt,
Vaan paljon, paljon muita soit mulle lahjojas.
Sieluni kaipaa, j. n. e.

4. Oi onneain! Saan käydä lapsen lailla
Sun askeleitas, Herra, seuraamaan.
En lapsenas oo apuasi vailla,
Vaan henkes mulle annat, oon hänen turvissaan.
Sieluni kaipaa, j. n. e.

5. Herra, sä voit ja tahdot mua johtaa,
Niin että aina pysyn tahdossas,
Mun sielussain suo rakkautes hohtaa,
Oi, täytä minut, Jeesus, sun rakkaudellas!
Sieluni kaipaa, j. n. e.

Johanna Meyer. Suom. M. N.

N:o 478 katso sivu 117.
N:o 479 lauletaan kuin n:o 369.

N:o 480.

Intomielisesti. *Martti Hela.*

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 481.

(Lauletaan kuin N:o 328.)

N:o 482 katso sivu 122.

N:o 483.

Sov. Mikael Nyberg.

Herra Jee-sus kun tääl-lä vain kanssamme on Emme kau-his-tu
Viha vaik-ka on vastaamme sammuma-ton, Niin me turvaamme

1:o 2:o

vas - tus-ta - jaamme. Vaikka kai - ta on tie Ja se
puo - lus-ta - - - - - - - jaamme. Siis me uskossa vaan Käymme

1:o 2:o

tais - to-hon vie, Meille Jeesus on turva ja kil - pi.
tais - te-le - maan Pyhä on tämä tie pois jo vilp-pi.

Säkeistöt 2—8 katso tekstikirjaa.

N:o 482.

Tyynesti. *Urho Nordlund.*

p mf

Her-ra, ku-hun-ka mä me-ni-sin? Yk-sin

Her-ra, ku-hun-ka mä me-ni-

poco

si-nul-la on sa-nat e-lä-män! Ke-tä

sin? Yk-sin si-nul-la on sa-nat

a poco crescendo

a-vuk-se-ni huu-tai--sin, Min-ne

e-lä-män! Ke-tä a-vuk-se-ni huu-tai-

f dim. p

tus-kis-sa-ni rien-täi--sin? Jee--

sin, Min-ne tus-kis-sa-ni rien-täi-

2. Minun kilpeni ja linnani
Olet sinä, kallis uhri-karitsa.
Olet kallioni, turvani,
Autuuteni, väkevyyteni,
Sangen sovelias apu tuskissa.

3. Sydän tyyntyy sinuun nojaten,
Valon sieluun luot kuin kevätaurinko,
Mieli masennettu, murheinen
Nostaa päänsä alta kuormien,
Puhkee luonas kiitokseen kuin lintu jo.

Tekla Renfors.

N:o 483 katso sivu 121.

N:o 484.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 485.)

Tunteellisesti. *Ahnfeltin lauluista.*

f

laan, Oi, hän vas-ta, niin-kuin en-nen, A-vun an-taa ar-mos-

saan, Oi, hän vas-ta, niinkuin en-nen, A-vun an-taa ar-mossaan.

2. Taaksepäin jos luomme katseen Kuluneisiin vuosihin,
Rakkautta Herran uhkuu Päivä riemun, murheenkin.
Uskollisuus, rakkaus on Myllertäissä myrskyjen
Ollut yhtä suuri, kuin jos Soi se päivän paistehen,
„: Yhtä suuri kasvaessa Ohdakkeitten, ruusujen. :„:

3. Eteenpäin kun katse kääntyy, Sama rakkaus ilmenee,
Meitä seuraa, nostaa, kantaa, Lankeemasta varjelee.
Mitä päivä tarjonneekin Vaihteluissa vaiheitten,
Vaikka voima vaipuis vallan, Riehuessa taistojen,
:,: Uskollisna Herra auttaa, Onneamme valvoen. :„

4. Muistakaamme siis, kun kiusaa Oma kelpaamattomuus,
Että ääretön on aivan Herran voima, uskollisuus.
Itsehemme ei saa luottaa: Emme kulje valvoen
Eikä voittoa oo saatu Omin voimin taistellen.
:,: Mutta luonamme on Herra, Siinä turva ainainen. :,:

L. S. Suom. M. N.

N:o 485.

Lowry.

Ko-ko tien hän kans-san' käy-pi, Mi-täs muu-ta toi-voi-sin? E-päi-len-kö rak-ka--ut-taan, Jok' on hel-lin, läm-pi--min? Tai-vaan rau-ha kor-kein vah-vuus Hä-ness' on mun sie-lul--lein! Tie-dän:

käy-kööŋ kuinka muutoin, Jee sus te - kee par - hai-ten Tie-dän:

käy - kööŋ kuin-ka muu-toin, Jee-sus te - kee par - hai - ten.

2. Koko tien hän kanssan' käypi.
Ahdingoissa auttelee:
Elon leiväll' armiaasti
Vahvistaa ja ravitsee.
Ja jos vaivais jano rintaa,
Rupeis jalka uupumaan,
:,: Riemulähteet kalliosta
Uhkuis niinkuin muinen vaan. :,:

3. Koko tien hän kanssan' käypi,
Rakkaus, oi, verraton!
Viimein taivaan valtakuntaan
Minut saattaa lepohon.
Kun mä kirkkahana siellä
Eteen lankeen istuimen,
:,: »Koko tien hän kanssan' kulki»,
Laulan silloin kiittäen. :,:

Fanny Crosby.

N:o 486.

Martti Hela.

pp

Kun sä, Jee - sus, o - ma - na - ni A - sut sy - dä - mes - sä-

mp

ni, Rau-ha sil-loin sie - lus - sa - ni E - lon su - los - tut - ta-

f

vi. Näin jo maas - sa ah - din - gon,

p mf

Näin jo maas - sa ah - din - gon, Tai - - vas

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa

N:o 487.

Rohkaisevasti.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 488.

Luottavasti. *Oskar Metsola.*

Mä il - lal - la myö - hään ja aa - mul - la var - hain Luon sil - mä - ni Sii - - o - nin vuo - - ri - a päin. Mull' aut - ta - ja siel - lä on vii - sain ja par - hain, Jok' et - - si - vi ai - - na mun me - nes - tys - - - täln.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 489.

Rauhallisesti. *Ina Karttunen.*

Oi Her - ra, suo mun le - vä-tä Sun luo nas het-ki pie - ni! On niin-kuin eh-tyis e - lä - mä, Kuin painuis um-peen tie - ni.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 490.

Yksinkertaisesti. *Yrjö Karanko.*

Sy - dä - mel - lä Jee-suk-sen Ol - la on niin su - loi - nen, On niin ih - meen rau-hai-saa, Niinkuin un - ta i - ha - naa.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 491.

Tyynesti, mutta ei hitaasti. *Mikael Nyberg.*

Oi Jee - sus, sy - dä - mel - lä - - si sai

rau - han sy - dä - men', Kuin lai - va löy - tää sa - ta-

man, pe - sän - - sä lin - tu - nen. Kaikk' uut-ta

on, se luo - tiin uu - dek - si; Jo en - ti-

nen on ka don - nut, ja uus' on e - lo - - ni.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 492.

Lämmöllä. *A. L. Peace.*

p

Oi rak - ka - us, min kah - le - hes - sa Mä löy - dän le-von taistel-

les - - - sa! Tuon hei - kon e - lä - mä - ni sul - - - le, Niin

val - ta - sy-vyyk-sis - täs mul - le Vir-taa voi - ma uus.

2. Oi valkeus, mi seuraat teitän',
Mä tuikkeeni sun loistoos peitän,
Tuon kaiken oman valon sulle,
Niin kirkkaudestasi mulle
Täysi päivä saa.

3. Oi rauha, joka ilon tarjoot,
Kun synkkenevät surun varjot,
Sun kaares näen satehessa
Ja muistan: aamun koittaessa
Kuivuu kyynelvuo.

4. Oi risti, joka et mua säästä,
En pyydä painos alta päästä,
Vaan kuolkoon kaikki turhuus mainen,
Niin kerran elon taivahainen
Kukka puhkeaa.

Geo Matheson. Suom. M. N.

N:o 493.

Hj. Braxén.

»O - let mun. Sun os - tin ker - ran E - lä-
mään ja au-tuu - teen». Rak-ka - has - - ti ää - ni
Her - ran Ka - jah - - taa näin o - mil - - leen.

2. Kuinka peljättää siis voisi
Elon tuska, kuolokaan?
Pitkä kaita tie vaikk' oisi,
Lyhenee se seurassaan.

3. »Olet mun.» Oi armoansa!
Isän lapsi olla saan.
Luottain lausun johtaissansa:
»Isä, olkoon tahtos vaan!»

4. Pojan kautta uskovalle
Isän helma auki on, —
Sortuneelle synnin alle,
Joka turvaa armohon.

5. »Olet mun», — se lause paina,
Jeesus, mieliin murheisten!
Siinä lohdutus on aina,
Siinä autuus syntisen.

Suom.

N:o 494.

Rauhallisesti ja tunteellisesti. *Jonas Andersson.*

p

Oi, kat-sop-pa lin-tu-a ok-sal-la puun! Se

lau-laa niin kau-niis-ti ai - - - - - na. Se

mf

kor-keim-man kii-tok-seen au-kai-see suun, Sen

f

miel-tä ei huo-let ne pai - - - - - - na, Se

mf

lau-la-en Luo-jaan-sa kiit - - - - - tää.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 495.

Rauhallisesti.

Sii-pein-sä suo-jas-sa tur-vat-tu o-len Öi-set-kään myrs-kyt ei hai-ta-ta voi, Hän kun mun o-mak-si lap-sek-seen ot-ti, Au-tu-aan le-pon-sa mi-nul-le tol. Tur-vat-tu oon, suo-jat-tu oon, Siu-na-tut sll-vet mun pelt-tää. Huo-le-ti vaan mun sie-lu-nl

saa Huo - len - sa Her - ral - le heit - - - - tää.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 496.

Iloisesti ja kevyesti.

Pik - ku lin - tu rie - muis saan Lau - - le - le - vi

on - ne - aan, Ei hän jou - da kai - va-maan Ei - kä su - re-

maan, Ei hän, ei hän jou - da su - re - maan.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 497.

Sujuvasti. *Ina Karttunen.*

Sun joh - to - hos an - ta - un, Her - - - ra, Sä pa - rem-min tie - dät kuin mä, Näät vai - hee - ni vas - - tai - set kaik - - - ki, Mun pa - ras - tain et - sit sä.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 498.

G. Durchman.

Sä, Jee - sus, oot se hy - - - vä pai - men, Me

oom - me ar - mo - lam - pai - tas! Sun lau - mas

kor - - - - ven kul - - - - ki - - ai - men On hy - - - - vä

ol - - la hoi - dos - sas. Kun kut- suin, kai - ten

Sä oh - jaat tai - ten Sen ruo - his - toon ja vet - ten

luo, Ja i - loi - - ten sä syö ja juo.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 499.

(Lauletaan kuin n:o 212.)

N:o 500.

Rohkeasti. *Hjalmar Backman.*

Her - ran so - taan Her - ran o - mat, Voi - mak - kaat ja voi - mat - to - mat, Tais - te - le - maan, voit - ta - maan!

Mei-tä uh-kaa vaa - rat vaikeet, Is - kut tui - mat, haa - vat hal-keet. Saa - ta-nall' on jul - mat ai - keet Saa-da mei-dät sor-tu-maan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 501.

(Voldaan myös laulaa kuin n:o 443.)

Voimakkaasti eläytyen. *Martti Hela.*

Mun sie - lu - ni it - - - kee ja rie-muit-see, Mun huu - le - ni huo - kaa ja hy - myi-lee. Mä syn - tei-ni suu - ruut - ta huo-kal - len, Mä Jee - suk - sen ar - mos - ta rie - muit-sen.

2. Oi, syytä on huoleen ja huokailuun,
Oi, syytä on riemuun ja lauleluun.
Kun syntiä, erhettä mull' on vain.
Mutt' kaiken, oi, kaiken mä anteeks' sain.

3. Nyt vielä mä itken ja riemuitsen,
Nyt vielä mä huokaan ja hymyilen.
Mut sitten en itke, mä laulan vaan,
Kun muuttaa mä Jeesuksen luokse saan.

Simo Korpela.

N:o 502.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 444 kertaamalla kaksi viimeistä säettä.)

Hitaanlaisesti. *Lina Almqvist.*

p

I - lo haih-tui, on - ni pet - ti, Kal - voi kai - pa - - us.

p

mf

Tuim' ol' tais-to, työ - läs tus-ka, Vai - kee va - el - - lus.

mf

f rit.

Pol - ku polt-ti, syöm-men jät - ti Lau - lun loh - du -·tus.

f rit.

2. Mutta yöhön Herran sana
Tunki säteillen.
Tuska poistui, rauha koitui
Yli synkkyyden;
Hiljaa sydämeen se paistoi,
Kunnes tunsin sen.

3. Nyt on ilo sydämessä
Taistellessakin.
Kevyt kantaa nyt on kuorma
Kaikkein painavin.
Jeesus voitti, minut vie hän
Taivaan riemuihin.

L. Almqvist. Suom.

N:o 503.

Kohtalaisesti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Jee-sus, hän mat-ka-kumppa-ni On mul - la ris - tin - tiel - lä,

Vaik-ka - pa u - sein ek - syn - ki, Ei a - pu - aan hän kiel - lä.

2. Lapsensa heikon tuntee hän
Ja rientää avukseni,
Korvessa synnin synkeän
Hän huutaa sielulleni:

3. »Joudu jo mulle omaksi!
Oi, tule taivaan häihin!
Synti ja mailma hylkeksi.
Oi, älä suostu näihin!»

4. Oi, kenen luo mä pakenen,
Minnekkä tieni otan?
Elämän sana iäinen
Sä olet, sinuun luotan.

5. Vaivaani sulle valitan,
Oi rakkain Jeesukseni,
Syntini suuret tunnustan;
Suo rauha sielulleni!

6. Huonona tulen, horjuin vaan,
Ja heittäyn helmahasi,
Autuaan rauhan viimein saan
Sun valtakunnassasi.

N:o 504.

Hitaanlaisesti. *Mikael Nyberg.*

Ku-ris al-le, I-sä, tai-vun, A-vu-ton-na e-tees vai-vun, Niin-kuin tah--dot, tee Sä mun! Tar-koi-tat-han hy-vää ai--na, Sik-si sil-män' vai-tel-jai--na Luot-tain kat-soo si-nu-hun.

Sik-si sil-----män

2. Tarpeeseen jos mulle ovat
Kuritukset raskaat, kovat,
Älä säästä niiltäkään!
Mutta estä uupumasta,
Armossasi auta lasta
Lapsen lailla kärsimään!

3. Henkes voimaa mulle anna!
Olallas mua itse kanna,
Kun käy liian raskaaks' tie.
Ja kun tie on vihdoin päässä
Täällä maassa itsekkäässä,
Vaeltaja kotiin vie!

Simo Korpela (Osaksi Hillerin mukaan.)

N:o 505.

Hitaasti. *Saksalainen säv.*

2. Risti se on elin-ehto
Joka päivä meille,
Juoksun ylty, voimain kehto
Herraan liittyneille.
Mutta se, ken ristin hylkää,
Oi, hän näkemättä ylkää
Sortuu surman teille!

3. Siunausta tuottaa risti,
Minkä armo antaa.
Jeesus suo, ett' alttihisti
Voisin ristin kantaa,
Tyytyen, ei nurkumiellä,
Pysyäksen' aina tiellä
Kohti kotirantaa!

Simo Korpela.

N:o 506.

Rauhallisesti. *Joel Blomqvist.*

Oi, sä laps' Ju ma - lan, jo - ka huo - kai - let viel', Su - rut,
murheet kun vai - vo - ja tuo, Y - lös kat - see - si luo; vaikk' on
vai - ke - a tie, Ko - tiin vie se sun Jee - suk - sen luo.

2. Jos sä taistellakin meren myrskyissä saat,
Aallot päällesi rynnistelee,
Pelko pois! Purtes ei huku, ei konsanaan,
Sitä Herrasi ohjaelee!

3. Kotiin matkasi käy meren pauhuissakin:
Kärsimysten ja vaivojen tie
Ohi kauheiden kuilujen ammottavain
Kotiin oikeahan sinut vie!

J. B. Suom.

N:o 507.

Hitaanlaisesti. *L. Mason.*

Sua koh-ti, Her-ra-ni, Sua koh-ti ain,
Mua jos-kin ah-dis-taa Luok-ses ris-ti vain,
Kui-ten-kin lau-lu-nain Soi tääl-lä kul-keis-sain:
Sua koh-ti, Her-ra-ni, Sua koh-ti ain'!

2. Kun päivä kätköhön
Pois pilviin käy,
Yö synkkä yllättää,
Tiet' ei missään näy,
Niin katse kaipauksen
Nouseepi taivaaseen;
Sua kohti, Herrani,
Sua kohti ain'!

3. Tie taivaan nähdä suo,
Luokses mi vie,
Jos täällä synkeys
Kuinkin suuri lie!
Ollos sä lohtunain,
Suojaasi kätke ain'.
Sua kohti, Herrani,
Sua kohti ain'!

4. Kun taival päättynyt
On viimeinen,
Kun sielu liitelee
Riemuin taivaaseen,
Ei tuskat yltää voi,
Kirkkaana laulu soi.
Sua kohti, Herrani,
Sua kohti ain'!

Sarah F. Adams.

N:o 508.

Rohkaisevasti. *A. L. Skoog.*

Yö kai - kis - ta syn - kin - kin aa - muk - si saa, Miks

sie - lu - ni, un - hoi - tit sen. Kun hä - tä ja tus - ka

ne ah - dis-taa, Oi, mal - ta vain het - ki - nen. Taas

saa - pu - vi aa - mu, Taas saa - pu - vi aa - mu Ja

lois - ta - vi au - rin-gon koi, Taas saa - pu - vi aa - mu, Taas

saa - pu - vi aa - mu Ja lau - lu - ni rie - mu - a soi!

2. Vaikk' kolkkoja polkuja Herra mun vie
Ja laskeun laaksoloihin,
Miss' uhkana surma vaaniva lie,
Niin miksi mä pelkäisin?
Taas saapuvi aamu, j. n. e.

3. Hän apunsa koittaissa päivyen tuo,
Ken voimani laskenut on;
Kun hätä on suurin, johtonsa suo,
Ain' määränsä onneni on!
Taas saapuvi aamu, j. n. e.

4. Oi silmäni, katso'os taivasta päin:
Jo ruskossa rantuet on!
Siis kohta jo maasta kyynelten käyn
Pois iäisehen lepohon!
Jo saapuvi aamu, j. n. e.

Suom. —e.

N:o 509.

Ei liian nopeasti. *Mikael Nyberg.*

Pil-vet peit-tää laak-son poh-jaa, Vuo-rel-la on kir-kas sää. Her-ra Jee-sus, oh-jaa, oh-jaa Va-el-ta-jaa nään-ty-vää Laak-so-mail-ta Nil-jak-kail-ta Hui-puil-le Sii-o-nin vuo-ren!

2. Laakson laitaa vielä astun,
Tiet' en aina tunnekaan.
Sumuissa sen jäähdyn, kastun,
Mutta uuden innon saan,
Kun sen teiltä Liettyneiltä
Katselen Siionin vuorta.

3. Siioniin, oi, sinne tahdon,
Siell' on hengen isänmaa.
Jälkeen orjantyön ja ahdon
Siell' on armas asustaa.
Siks jo tiellä Miel' on siellä
Riemuissa Siionin vuoren.

Simo Korpela.

N:o 510.

Vilkkaasti. *Ilmari Krohn.*

Sy - vyy - det rie - hui sy - dä - men, Ja huk - ku-

va - ni luu - - - - - lin, Vaan sil - loin y - - li

aal - to - jen Mä Her - ran ää - nen kuu - - - lin.

2. En tiedä, mitä lausui hän,
En nähnyt kasvojansa,
Vaan tunsin hänet luonani
Ja tyyntä turvissansa.

3. Oi suurta rauhaa Jeesuksen,
Niin ihmeellistä, syvää!
Mä hänen, hän mun kaikkeni,
Hän viepi tietä hyvää.

4. Mun käteni on kädessään,
Hän pitää siitä kiinni;
Ei kuohupäistä pelkoa
Mä luotan Mestariini.

Hilja Haahti.

N:o 511.

Verkalleen. *Ilmari Krohn.*

Mua muistat, Jee - sus, ai - na, ai - na, Kä - - - - sii - si

piir - sit mun. Ne haa-vas muis-tut-ta-vat

sul - le: Mä o - len sun, mä o - len sun!

2. Ei huolta, tuskaa elon tiellä,
Mi sulle outo ois,
Ei kyyneltä, jot' et sä tietäis
:,: Ja pyyhkis pois. :,:

3. Ja siksi nytkin luokses hiivin
Mä hiljaa itkien,
Ja kätes lasket pääni päälle
:,: Sä siunaten. :,:

4. Oi, kädet haavoitetut, rakkaat,
Ne rinnan rauhoittaa,
Ja sydämeni taistohonsa
:,: Taas voimaa saa. :,:

Hilja Haahti.

N:o 512.

Surunvoittoisesti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Ah mi - tä vai-vaa, vas-tus - - ta Saa mat - ka-
Kun o - ma syn - ti - li - han - sa On ai - na

mies tääll' koh - da - ta, Ja jos sen veh - keet
suu - rin kiu - san - sa.

maa-han lyö, On niis - tä koh - ta uu - si työ.

2. Ken täällä vaivain tiellä on.
Eteenpäin aina samotkoon;
Ei viivytellä suinkaan saa,
Ei huoletonna nukahtaa,
Ett' uudestaan ei vangittais
Ja eksyneitten palkan sais.

Siionin Virret.

N:o 513.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 391.)

Yksinkertaisesti. *Ilmari Krohn.*

En tahdo surra, Herra, Sä kannat huoleni;
Ne kaikki, suuret, pienet, On hartioillasi.
Oi, veithän Golgatalle Sä taakan raskaimman
— Nyt enkö sitten uskois Sun näitä kantavan!

2. Ja kun mä kaikki heitin Sun hartioillesi,
Niin turvallist' on olla, Ja tyyni mieleni.
Jos vaikka kuinka käypi, Sen tiedän ainiaan:
Kun sulle uskon tieni, On kaikki hyvin vaan.

Hilja Haahti.

N:o 514.

Suomal. hengell. kansansäv.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 515.

Liikkuvasti. *Hjalmar Backman.*

O len vaa ras sa, jol - len mä val - vo: Mu - a syn - ti ja kiu-saa - ja vie - koit-taa. Sy-dän on ku-ten vet - ten kal - vo, Jo - ta tuu - lo - nen vie - no-kin lii - - - - kut-taa.

2. Olen vaarassa, jos oman tahdon Minä johdolla kulkuni suunnan teen. Kuten virrassa vie vesi vahdon, Siten synti mun vie vihan valkamilleen.

3. Olen vaarassa, jos minä seuraan Tämän maailman kuisketta kiihottavaa; Kuten verkolla kiedotun teuraan, Se mun kahlehissaan pian kuljettaa.

4. Minä vältän ne vaarat ja huolet, Kun on Jeesus mun kalliolinnani vaan. Sinne kanna ei turmion nuolet Eikä maailman hyytävät tuuletkaan.

5. Hyvä olla on turvassa linnan, Hyvä heikon on varjossa vahvemman. Siellä rohkeus täyttävi rinnan Eikä säikytä uhkaus ahdistajan.

6. Hyvä Jeesus, oi, johtaos mieltäin, Että valvon ja, seuraten askelias, Sinun tahtosi teen, omän kieltäin! Minut vaaroista vie ylös kunniahas.

Simo Korpela.

N:o 516.

Lapsellisesti. *Martti Hela.*

Au - ta, I - sä, vaa-rois - sa - ni Mu - a, lap - si - ruk - kaa,

Ett'-en mail-man mat-kal- la - ni Sie - lu - a - ni huk - - kaa,

Ett'-en mail-man mat - kal - la - ni Sie - lu - a - ni huk - kaa.

2. Väijymäss' on vaaraa monta,
Monta kuoppaa tiellä:
:,: Auta, ettei avutonta
Surma saisi niellä! :,:

3. Estä synnin turmiosta,
Armos oppaaks anna!
:,: Ja kun lankeen, ylös nosta,
Ja kun uuvun, kanna! :,:

4. Ja kun vihdoin lähtöhetki
Edessä on mulla,
:,: Anna mulle riemuretki,
Anna luokses tulla! :,:

Simo Korpela.

N:o 517.

Luottavaisesti. *Martti Hela.*

Mä oon, oi Jee - sus, ka - rit - sa - si hen - to,

Kor-

Kor - ves - sa kül - jen vie - ra - ha - na ven - to.

- - - ves - sa

— Oi, oh - - - - - jaa, oh - jaa si - nä mi - nu - a!

Mä

Mä tah - don seu - ra - ta vain si - - nu - - a.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 518.

Rauhallisesti. *Lilli Leinberg.*

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 519.

Kohtalaisesti. *Mikko Pietarinen*

Vuo - ri kor - ke - - a, Tie - kin vai - va - - loi - - - nen.

Kui-tenkin kul - ke - - a Lä - pi ah - din - goit - - - - ten

Ai - on pe - ril - - le, Täl - - le vuo - rel - - le.

2. Väsyä ei saa,
Joka mielii käydä
Elon poluilla;
Pitää vaivaa nähdä,
Valvoa sydän-yöss',
Muuten turha on työs.

2. Paremp' on, kun saa
Murhetta tiellä taivaan,
Kuin jos kiiruhtaa
Ilomielin vaivaan;
Mieleheni se
Paina syvälle.

John Bunyan.
Siionin Virret.

N:o 520.

Verkalleen. *E. G. O.*

Sä yk-sin Jee - sus täy-tä e - lä-mää - ni Mua kai - ken,
kai-ken luok-ses pai-naa suo! Ja jo - ka päi - vä pol-kuun piir-tä-
mää - ni Sun py - hä sil - - mäs tut - kis - tel - len luo!

2. Jos en voi luokses voittajana tulla,
Tuon sulle tappioni kuitenkin.
Mä tiedän, onhan haavoihini sulla
Parannus täysi, kaikkein armoisin.

3. Jos en voi riemuin laulaa kiitoskielin
Ja ylistellen käydä vastahas,
Sinulle murheen voinhan itkumielin,
Vuodattaa, kerjäten sun katsettas.

4. Jos en voi nostaa kirkkautees suureen
Mun synnin saastuneita kasvojain,
Niin saanhan, Jeesus, jalkojesi juureen
Vajota tyhjänä ja tahroissain!

Norjalainen. Suom. Kurki Suonio.

N:o 521.

Päättävästi. *Betty Ehrenborg.*

2. Jos vietellään syntiin, kun kenkään ei nää,
Silloin vastaan mä: »En, en, en!»
On silmä, mi seuraavi ain' eksyvää,
Läpi yönkin käy katsehet sen.
Ja se tunkevi syömmehen tietääksehen,
Mik' on pyrkimys sen.

3. Vaan Jeesus kun kutsuvi seuraamahan,
Silloin vastaan mä: »Oonhan sun.»
Ja jos kysyy Herra mun rakkauttan',
Silloin huokaan: »Oi tunnethan mun».
Ja siihen, jot' en mä vielä ymmärrä,
Tahdon pyrkiä.

N. Harpot. Suom.

N:o 522.

Huugo Nyberg.

Sun rau - ha - si an - na mul - le, E - lon vai - heet kir - kas - tain! En pyy - dä tyyn - tä tie - - - tä, Sun tah - to - si tie - tä vain.

2. Isän silmä, hellin valvo,
Isän rakkaus, johda, vie!
Koti taivaan kaukaa siintää,
Kotipolku on armon tie.

Hilja Haahti.

N:o 523.

Rauhallisesti. *Th. Söderberg.*

Hil - jai-suut-ta an - - na, Jee - sus, Hen-kes kaut - ta,

Täyt-tä - mää - si mal - jaan Tyy - ty-mään mua au - - ta!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 524.

Koraalin tapaan. *Väinö Tuominen.*

Mä pal-jon, Jee-sus, sul-ta sain, Vaan vä-hän an-taa voin.

Sä ar-mo-läh-de au-tu-ain, Mä ar-moon ar-vo-toin.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 525.

Ei liian nopeasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Tu - le, Jee-sus, luok - se - ni Hal - lit - se-maan mie - le - ni,

Ett' - ei pa - ha maa-il - ma Va - hin-goit - tais mi - nu - a.

Ten: maa - - - il - ma

2. Voimassa sun veresi
Pese saastaisuuteni,
Hoida tielle elämän,
Jot' en löydä itsestän'.

3. Valistusta enennä,
Synnin taakka kevennä,
Sydämeni uudista,
Omatunton' puhdista.

4. Paranna mua sairasta;
Murheellista, vaivaista
Lohduta ja virvoita,
Epäuskost' kirvoita.

5. Koska väsyn sotimaan,
Auta lepoon toivomaan,
Heittäymään helmahas;
Anna autuus taivaassas.

Siionin Virret.

N:o 525 b.

Sov. Mikael Nyberg.

Tu - - le, Jee - sus luok - se - - - ni Hal - - lit - se - maan mie - le - - ni Et - tei pa - - ha maa - il - ma (vain) Va - hin - goit - tais mi - - nu - - a.

N:o 526.

Hitaanlaisesti. *Hj. Braxén.*

Val - vo - a mun, Jee-sus, an - na, Ai - na ris - tis juu - rel-

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 527.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 112 b.)

Yksinkertaisesti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Yh - tä pyy-dän, Her-ra, sul - ta, Yh - tä a-non, ar-mi-as:

Et - tä kor-jaat hei-kon lap - ses Ai - ni - aak - si huos - ta - - has.

Hoi-toon si - nun, siu - na - tun, Pel-vot - ta mä an - tau-dun.

Matkal-la on vaaraa mon - ta, Hoi - da si - nä tur-va - ton - ta!

2. Sinun halaan hyvyyttäsi, Anon armohenkeäs;
Pidä, Jeesus, heikon käsi Aina sinun kädessäs,
Nosta lasta lankeevaa, Virvoita, kun vaivuttaa.
Tielle tuo, jos joudun väärään! Johda minut toivon määrään!

Simo Korpela.

N:o 528.

Tyytyväisesti; ei nopeasti. *Albert Lindström.*

En kaik-ke-a voi lu-e-tel-la, Mit' armossaan Her-ra-ni suo. Hän siu-naa-pi rak-ka-u--del-la, Kuin aa-mul-la kas-teen hän luo. En kaik-ke-a voi lu-e-tel----la, Mit' ar-mossaan Her-ra-ni suo.

2. En tähtösten joukkoa taivaan, En lahjojaan laskea voi, Mutt' synkimpään tuskaan ja vaivaan Ne loistaen lohtua toi. En tähtösten joukkoa taivaan, En lahjojaan laskea voi.

3. En kaikkia voi luetella — Vaan kiitoksein kaikukohon, Kun suurella laupeudella Hän ihmeitään ilmaissut on. En kaikkia voi luetella, — Vaan kiitos se kaikukohon.

L. S. Suom. M. N.

N:o 529.

Riemullisesti. *Suomal. kansansäv., sov. I. Krohn.*

Ei lau - la mas- ta lak - kaa Mun sie-lun' i - lois-saan,
Ett' uu - vu-tet - tu rauk - ka on päässyt kuormas-taan.

Mä et- sin kau - an le - po - a, En si - tä löy-tä- nyt; Nyt

sie - lun' ah - dis - tuk-ses - ta On Jee sus pääs-tä - nyt.

2. Ei laulamasta lakkaa
Mun sielun' iloissaan,
Kun täällä saan jo alkaa
Mä virttä taivahan.
Se kerran luona Jeesuksen
Kuin vetten pauhina
On soiva kuoross' enkelten
Karitsan kiitosta.

N:o 530.

Iloisesti. *Ira D. Sankey.*

Mä lak-kaa - mat - ta lau - le - len, Maan mur - hei - ta en

muis - ta, Kun kuu-len kai - un kau-kai - sen Maan uu - den lau - le-

luis - ta. Kun al - la tus-kain, tais - to - jen Sen kuu - len kii - tos-

vir-ren, Sen sointu täyt-tää sy-dä-men, Niin en - kö lau - le - lei - si?

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 531.

Vilkkaasti. *Simo Korpela.*

Nyt ar - mo-lau - lu kirkkain soinnuin Taas soikoon Her - - ran kun - ni - aa! Siit' ai - na uu - teen toivoon toin-nuin Se miel - tä jäl - leen vir - voit - taa. Soi, soi, soi, soi! Soi, lau - lu - ni, kii - tos - ta Her - ran!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 532.

Ei liian nopeasti. *Saksalainen sävelmä.*

Oi Jee - suk - sen', Oo tur - va - ten Kans-sa - ni

tiel - lä au - tuu-den! Päi - vä kun koit - taa, Ja yö kun

voit - taa, Oi Jee - suk - sen', Oo ar - moi - nen!

2. Mua säilytä
Sua lähellä,
Tiesi mun eessäin selvennä!
Iloisna ollen
Ja murheen tullen,
Mua säilytä
Sua lähellä!

L. S. Suom. M. N.

N:o 533.

Kuorolaulu.

Lämmöllä. *Ilmari Krohn.*

Si - nus - ta, Jee - - sus, lau - lan i - lo - miel - - lä

Sua kiit - tä - en, Sua kiit tä - en. Oi, suo mun lau - laa

myös-kin vai-vain tiel - lä Kun tais - te - len, kun tais - te - len!

2. Rakastamastaan laulaa mielellänsä,
Niin laulelee, niin laulelee .
Myös köyhä sieluin aamutähdestänsä
Ja riemuitsee, ja riemuitsee.

3. Oi, että suuni aina täynnä oisi
Sun kiitostas, Sun kiitostas!
Voimaasi suurta ylistää se voisi
Ja armoas, ja armoas!

4. Sun turviis, Jeesus, riennän aamun tullen,
Se virvoittaa, se virvoittaa.
Suo, Herra, luonas myöskin lepo mullen,
Kun ilta saa!

Suom. M. N.

N:o 534.

Sydämellisesti. *Martti Hela.*

Jee-suk-ses-ta lau-lan, Jee-suk-ses-ta vaan,
Jol-ta syy-ni suu-ret An-teeks sain ja saan,
Jol-ta syy-ni suu--ret An--teeks sain ja saan.

2. Hän mun syyni suuret
Poisti verellään,
:,: Otti synnin orjan
Armoon, elämään. :,:

3. Katkoi verkot valheen,
Kahleet kuoleman,
:,: Vangin vapautti,
Laps' oon Jumalan. :,:

4. Lapsi oma Herran
Taivaan kuninkaan.
.,. Kruunun perin kerran,
Valtakunnan saan. :,:

5. Pääsen asukkaaksi
Kultakaupunkiin.
:,: Viedään vierahaksi
Häihin iäisiin. :,:

Simo Korpela.

N:o 535.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 342 ilman kertausta.)

Intomielisesti. *Ilmari Krohn.*

Mä Jee - suk - ses - ta lau - le - - len, Kun aa - mu

val - ke - nee. Kun seu - ras koit - to yö - tä-

ni Ja mur - he muut-tui rau - hak - si, Oi, en - kö

lau - lais rie - mui - ten, Kun aa - mu val - ke - nee?

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 536.

Iloisesti. *C. Abelan mukaan.*

Suu - ri Her - ran rakkaus on — Lau - la, lau - la!

An - taa rau-han tun - to - hon — Lau - la rie-muin vaan!

Her - ra su - a ra - kas-taa, Hä-nen luok-seen men-nä saa,
Joh - da, Jee - sus kal - le - hin, Rak-ka - has - ti mu - a - kin,

Taivaan Jee - sus lah-joit taa, Kruu-nun kirk ka - han.
Kun-nes luok-ses ko - ti - hin Pää - sen va - loi - saan!

2. Rakastatko Jeesustas? Laula, laula!
Helmansa on auvonas — Laula riemuin vaan!
Vaikk' on tiesi usvainen, Kirkastaahan Herra sen,
Kerran eessä istuimen Virtes uusi soi!
Johda, Jeesus j.n.e.

»Rikssange». Suom. — e.

N:o 537.

Rohkeasti. *Mikko Pietarinen.*

Lau - - la, mat - - ka - - lai - - nen kor - - pi - maan,

Lau - la, vaikk' on synk-kä tai - val vaan, Lau-la, vaikk' on pol - ku

Tääl - lä sul - la - - kin.

kai - tai - sin Tääl - lä sul - la, sul - la - kin.

Tääl - lä sul - la - - - kin.

2. Laula, yksinäinen matka-
mies,
Laula, laula, Herra johtaa ties,
Vastaa vielä huokauksihin,
Kerran sullekin.

3. Laula, vaikk' on murheen
musta yö,
Yössä loistaa toivon tähtivyö,
Yössä soipi kannel kauniimmin
Hiljaa sullekin.

4. Laula, matkalainen korpi-
maan,
Laula kunniaksi Kuninkaan,
Hänpä laulumielen kallihin
Antoi sullekin.

5. Laula, laula, kunnes saa-
vutaan
Rantamille soiton, laulun maan,
Siellä enkelkuoro kirkkaammin
Soipi sullekin.

N:o 538.

Iloisesti. *Ino R. Sweney.*

Päi-vyt kir-kas loistaa sie-lus-sain, Pois nyt haih-tui pi-me-ys. Maa ja tai-vas hy-myi-lee-pi vain, Kun on Jee-sus va-lo-nain. Lois-taa päi-vyt, ke-vät-päi-vyt, E-lon het-ket kaik-ki kir-kas-taa. kaik-ki kir-kas-taa. Jee-suk-seen kun sil-mäin kat-se-lee, Sie-lu-ni Hän va-lai-see.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 539.

Iloisesti, vaan ei liian nopeaan. *Viljo Mikkola.*

mf

Ah, en-kö Jee-sus-ta kiit-täi - si, Vai te - ki-sin-kö sen syyt-tä! Ah,

en-kö kiittäi-si Her-raa-ni Ja ar-mons' ää-ret-tö-myyt - tä!
en - kö kiittäisi

Kun o - lin pie - ni, Sä hoi - dit, kan-noit, Ja ko-ko tie - ni Sä

a - pus an-noit, Sä a - pus au - li - hin an - - - - noit.

ritard.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 540.

Raikkaasti. *Martti Hela.*

Her - - ran kii - tos - ta vei - - sat - kaam - me

Hä-nen suo-mas - ta ar-mos-taan, Jon - - ka saim-me Ja

vas - ta saam-me, Jot' ei kiel - tä - ne vas - ta-kaan.

2. Kiitos siitä, kun lahjojansa
Sanassaan yhä meille suo!
Kiitos siitä, kun lapsiansa
Yhä kutsuvi vetten luo!

3. Kiitos siitä, kun lasta juottaa
Armon lähteestä janoovaa!
Kiitos vielä, kun aina luottaa
Sinuun lapsesi heikot saa!

4. Kiitos silloin, kun' kätes vie mun
Vaivan laaksohon nöyrtymään!
Kiitos silloin, kun maille riemun
Pääsen ihmeitäs näkemään!

5. Kiitos viimein, kun heikot, pienet
Siirrät uutehen elämään!
Kiitos, sinne kun munkin vienet
Sua, Herraani, kiittämään!

Simo Korpela.

N:o 541.

Juhlallisesti. *Mikael Nyberg.*

Hal - le-lu - ja! Kii - tos Her - ran Yk - sin mie - lin soikoon kerran

Yh - tei - ses - - tä ar - mos - taan! Kaik - ki rie - muin

lau - - la - kaam - me! Neu - vost' I - sän ar-maan saam - me

Pe - las - tuk - sen au - - - - - - tu - - - - - aan.

2. Meitä, synnin sitomia, Eksyksissä kulkevia,
Hädässämme näki hän, Meille antoi Poikans' ainoon
Kärsimyksiin, kuolon vainoon, Hän toi meille elämän.

3. Siksi hälle kiitos soikoon,
Häntä kaikki kunnioikoon
Nyt, kun armon aika on!
Tulless' iankaikkisuuden
Saamme laulaa virren uuden,
Yhtyin taivaan kuorohon.

4. Nyt on laulu heikko aivan,
Mutta jälkeen maisen vaivan
Kirkastettuna se soi;
Silloin voitonriemuansa,
Karitsalle Herran kansa
Täysin soinnuin laulaa voi.

H. R. Suom. M. N.

N:o 542.

Kohtalaisesti. *Hj. Backman.*

Kii-tos Her-ran! Kuu-lee hän Huu-dot yö-hön ek-sy-vän.

Hän mua joh-taa vah-vis-tain Työs-säin, tais-tois-sain.

2. Kiitos Herran! Jumalaan
Uskolliseen luottaa saan.
Sanassaan min' lupas hän
Tiedän täyttyvän.

3. Kiitos Herran! Pysyvä
On hän kaiken järkkyissä.
Syntyy, kuolee suvut nää.
Herran sana jää.

4. Kiitos Herran valtiaan!
Hallitsija taivaan, maan
Tutkii suuret syvyydet,
Ihmissydämet.

5. Kiitos Herran armoisen!
Turva on hän syntisten.
Anteeks suo hän puuttehet, —
Synnit, heikkoudet.

6. Kiitos Herran! Lapsenaan
Rauhaansa ja armoaan
Päivä päivältä mä saan,
Muut' en kaipaakaan.

7. Kiitos Herran! Taivaassa
Koti mull' on tarjona.
Siellä osanani on
Autuus loputon.

H. R. Suom. M. N.

N:o 543.

Reippaasti. *Aarni Voipio.*

2. Kiitosta Herran lauluni soi,
Kiitosta Herran lauluni soi!
Kirkkaimmin sointuvi kiitoksen' kerran
Silloin, kun eessä taivahan Herran
Kaikesta kiittää lauluni voi,
Kaikesta kiittää mun lauluni voi.

Aliina Pennanen.

N:o 544.

(Lauletaan kuin n:o 87.)

N:o 545.

(Lauletaan kuin n:o 128.)

N:o 546.

Juhlallisesti. *L. Höjer.*

Kii - tos, tai - vaan I - sä, sul - le Soi - koon, siu - na-

tul - - le! Meil - le suu - ren lah - jan kan - noit:

Ris - tiin Poi - kas uh - riks an - noit, Kii - tos, kii - tos

vai - va - tul - le! A - men, hal - le - - lu - - ja!

2. Virsi tää nyt soinnuin taivaan Nouskoon maasta vaivan,
Yhtyin enkel'laulun kieliin Helkkyviin ja riemumieliin:
Kiitos, kiitos kirkas aivan! Amen, halleluja!

Suom. — e.

N:o 547.

Sydämellisesti.

2. Mä harhaan kuljin, ja kahleet kuolon Mun orjaks painoi valheen ruhtinaan, Mut huuton' kuullen ja avun tuoden Sä, Herra, katkoit kahleet kokonaan.

3. Oi kiitos, Jeesus, Sun tuskistasi Ja katkerasta ristin kuolostas. Sai rauhan sielun' sun haavoistasi Ja uuden elon myös sun armostas.

4. Siis yksin äänin nyt kiitostansa Ja kunniaansa kaikki laulamaan — Kun risti painaa ja synnin ansa, — Mi lohtu: taistoa on hetki vaan.

5. Oi, kohta portit jo kodin aukee, — Ei haittaa, vaikka päivä polttaiskin, Kun maja maallinen tyhjäks raukee, Me kruunun saamme — osa ihanin!

6. Niin, ikikiitos siis, Jeesus, sulle, Kun meidät ostanut oot verelläs. Näin armahduksen toit tuomitulle Ja velkamme sä maksoit ristilläs.

7. Oi onni suuri, kun omanasi Saan iät' olla minä kurja myös! Oi kiitos, kiitos, kun armossasi Sä itse päätät myöskin hyvän työs!

Eugénie. Suom. —a—n.

548.

(Lauletaan kuin n:o 879.)

N:o 549.

Ei liian nopeasti. *Saksalainen sävelmä.*

Nyt-pä tah-don lau-lel-la Luo-jan suu-ren kii-tos-ta.

Min-ne käännän kat-se-he-ni, Nään mä i-has-tuk-sek-se-ni

Luon-non i-ha-nuut-ta ain'; Siit' on kii-tos lau-lus-sain.

2. Syksyn metsä kirjava,
Valkolumi talvella,
Kevään kukka kaunokainen,
Kesän taivas ihanainen,
Kaikki mieltä ylentää
Riemastuttaa, lämmittää.

3. Paljon voisi mainita
Ihanaa ja suloista.
Kaikki, mit' on Luojan luomaa
Kaunihiksi silmä huomaa.
Siitä kiitos ainiaan
Jumalalle veisataan.

M. N.

N:o 550.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 525 a.)

Ra-kas Jee-sus, si-nul len Kan-nan har-taan kii-tok-sen.

Kii-tän päi-vin, kii-tän öin, Kii-tän sa-noin, kii-tän töin.

2. Hyvää paljon sulta sain,
Hyvää nytkin, hyvää vain,
Hyvää päivin, hyvää öin,
Hyvää sanoin, hyvää töin.

3. Minkätähden? Siksi vain,
Että omas oisin ain',
Oisin omas päivin, öin,
Oisin omas puhein, töin.

Simo Korpela.

N:o 551.

Ei liian nopeasti.

On tai-vais-sa vir-rel-lä su-lom-pi soin-tu, Se

kirkkaammin kai-ku-a voi, Kuin mai-set on lau-lumme,

raikuissa riemun, Kun met-sät ja nii-tyt ja kun-na-hat soi. Oi,

kir - - kas on lau - - lum-me tai - - vaal-li - nen, Kun

au - - - tu-aat yh - - - ty-vi kii - - - - tok-se-hen!

2. Siell' laulu on niinkuni vesien pauhu Ja täyttävi taivahan, maan, Kun kiitosta laulavi autuas kansa Ja ylistäin kertovi riemastustaan. Oi, kirkas on, j.n.e.

3. Mutt' taivahan laulun, sen taitavi kansa, Mi armosta armoitetaan, Vain morsian Jeesuksen, Kuninkaan, Herran, Se pääsevi kasvojaan katselemaan. Oi, kirkas on, j.n.e.

Rikssange. Suom. — e.

N:o 552.

Reippaasti. *Jean Sibelius.*

f

Soi kun-ni-ak-si Luo-jan Nyt vir-si kii-tok-sen, Tuon

kaik-ken hy-vän tuo--jan Ja suo-jan ai-nai-sen! Hän,

meno forte

I-sä, rak-ka-has--ti Ain vaa-lii luo-tu-jaan Ja

meno forte

kaiken tai-ta-vas--ti Hän oh-jaa tuol-ta tai-vaas-taan.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 553.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 497.)

Rauhallisesti.

Su - a kii - - tän, I - sä - ni kal - - - lis, Vaik-ka

joh - to - as ym-mär - rä en; Mut-ta rak - ka - u - te - si ei

sal - - - - - lis, Et - tä kuo - li - sin kor - pe - hen.

2. Sua kiitän, Isäni taivaan,
Vaikka maailma ahdistaa;
Veit mun sieluni hetkeksi vaivaan,
Että voisit sen puhdistaa.

3. Sua kiitän taistosta tästä,
Joka voimia kasvattaa,
Maan turhasta elämästä
Ylös katsehen kohottaa.

4. Isän syömmellä armahtavalla
Sinä lapsenas rakastat mua,
Siksi ristinkin painon alla
Minä kyynelin kiitän sua.

Hilma Virtanen.

N:o 554.

2. Mua suljit armos helmoihin,
Kun olin lapsi pieni;
Kun sitte harhaan hairahdin,
Mua hoidellen sä silloinkin
Taas johdit turvaan tieni.

3. Mä sulta voimaa voittavaa
Saan kiusausten tullen;
Kun synnit väijyy, ahdistaa
Ja tunnon rauhan karkoittaa,
Suot lohdutusta mullen.

4. Sä kättä työssäs vahvistat
Ja tuet tiellä jalkaa,
Sä vaaroilt' yössä varjoat
Ja armos aina uudistat,
Kun aamu uusi alkaa.

5. Sun kylvöäs, sun toukoas
Saan kaikkialla niittää.
Mä elän sinun armostas,
Siks' tahdon, Isä laupias,
Sua aina, aina kiittää.

Simo Korpela.

N:o 555.

Voitokkaasti. *K. Alha.*

Tul-kaa, tulkaa, kaikki Her-ran o - mat, Häl-le y - lis-

tys - tä lau - la - maanl Lau - lu vir - voit - taa - pi voi-mat-

to - mat, Toi - vo - - a luo mie-leen rau - ke - aan.

2. Kiitosvirtten säveleitten tieltä
Pahat enkelitkin pakenee.
Kärsiä ei voi ne Kaanaan kieltä,
Armo heiltä voimat herpaisee.

3. Kuullen uskon sydänsäveleitä
Hyvät henget luoksi käy ja jää.
Autuus suuri kohdannut on meitä:
Taivaan joukot meitä piirittää.

4. Itse Herra, kallis Vapahtaja,
Lupaa olla keskell' uskovain.
Iloitkaamme: täss' on Herran maja,
Pyhäin asuinsija autuain!

Simo Korpela.

N:o 556.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 54.)

Juhlallisesti. *P. Ritter.*

Sul - le, Kaik - - ki - val - - - ti - as, Tuom-me y - - - lis-

tyk - - set har - taat. Tai - vaat kai - - kuu kii - - tos - tas,

Vas - taa vuot ja vuor - - ten par-taat; Voi-maas ker - - too

men - nei - syys, Ny - kyl - syys ja i - - - äi - syys.

2. Sulle lausuu kiitostaan Hurskaat täällä huolten maassa,
Sulle veisaa riemuissaan Pyhät eloss' autuaassa.
Pyhä, pyhä laulavat Taivaan joukot kirkkahat.

Säkeistöt 3—4 katso tekstikirjaa.

N:o 557.

Tyynesti ja iloiten. *Aug. Tötterman.*

Sun luokses toh-din tul - la, Sä Herra taivaan, maan; On

I - sän sy - dän sul - - - la Pie - noistas kuu-le - maan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 558 katso sivu 196.

N:o 559.

R. Raala.

Hy - vä pai-men ra - kas - taa Pien-tä, pien-tä ka - rit - saa.

Hä-nen pai-men - o - lal-laan Suo-jan maa - il - - mas - sa saan.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 558.

Lämmöllä.

On py - hä - kou-lu ar - mas, Käyn sin-ne rie - mui-ten, Siell'

o - pin tois-ten kans - sa Mä lau-lain, lu - ki - - en. On

py - hä - kou - lu mul - - le Kuin ko - ti kul - tai - nen, Työ-

päi-väin teh tä - vis - tä Sen rau-haan kai-pai - len.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 559 katso sivu 195.

N:o 560.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 559.)

Rauhallisesti. *Mikael Nyberg.*

Kal - lis I - - sä tai - vai - nen, Ni - meen

Poi - kas Jee - suk - sen Pol - vis - tun sun e - tee-

si, Puo - lees kään - nän mie - le - - ni.

2. Auta mua ainiaan
Lapsenasi olemaan,
Nöyränä mun olla suo,
Mieli puhdas minuun luo!

3. Isän, äidin iloksi
Suo mun tehdä työtäni,
Anna, että kasvaa saan
Palveljaksi synnyinmaan.

M. N.

N:o 561.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 338.)

Mä o - - len köy - hä lap - so - nen, I - - loit - sen

kui - ten - - kin. Mä tie - dän: I - sä tai - vai-

- nen On mul - - la rak - - ka - - hin.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 562.

Oi Jee - sus, luok-sein jää! Mua mail-ma pel - jät - tää. Äl'

luo - tas suo mun luo - pu - a Kun kut - suu kiu-saa - - ja!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 563.

Sydämellisesti. *Ilmari Krohn.*

O-len Luo - ja - ni pik - ku var - pu-nen, Jo - ka päi - vä hän

an - ta - vi ei - ne - hen; Mi - tä tar-peen on, sen juu - -

- ri Suo Her - ra - ni lau - pi - as, suu - - - ri.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 564.

Rauhallisesti. *Ilmari Krohn.*

mf

Ra - kas I - sä tai - va - han, Kii - tos rau - hai-

ses - ta yös- - - tä, Kii - tos lei - kis - - tä ja

työs - - - tä Uu - den päi - vän al - - ka - van.

Neuvo mua oppimaan,
Anna käytös kuuliainen,
Mieli nöyrä, auttavainen, —
Kaikki lahjas aikanaan!

Ota sydän pienoinen
Tänään täydemmin kuin ennen!
Aamuhetken tullen, mennen
Siunaa nimeen Jeesuksen!

Hilja Haahti.

N:o 565.

(Lauletaan kuin n:o 223.)

N:o 566.

Juhlallisesti. *Huugo Nyberg.*

Jee - sus Kris - tus ku - nln - kaak-si, Val - lan kai - ken

val - ti - aak - si, I - sä it - se sää - - - si sen.

Kaik ki pol - vet ku - mar - ta - koot, Kaik - ki kie - let

tun - nus - ta - koot Her - rak - seen jo Jee - suk - sen,

Her - rak - seen jo Jee - - - - - - suk - - sen!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 567.

Pontevasti. *)

Alt - tiik - si, nöy - rik - si, tot - te - - le - vik - si,

Hen - kem - me Val - ti - - as, mei - tä sä tee!

Tee a - vull' ar - mo - si voi - mal - li - sik - si,

Lip - pu - as kaikk' et - - tä seu - ra - - e - lee.

*) Hyvin monessa paikassa, missä on merkitty ♪. ♬, vaatii sanojen oikea lausunta ♪ ♪.

Kai - ku - os kau - as kal - le - hin tun-nus, Lau - le - lo hen-gen

ar-mah-de - tun: Tot - te - le - vak - si, nöy - räk - si, alt-tiiks'

Ar - mo - si, Mes - ta - - ri, muut - ta - vi mun.

2. Alttiiksi, nöyräksi, tottelevaksi!
Olkohon tahtosi tahtonamme!
Tullos sä henkemme hallitsijaksi,
Päivittäin uudista, puhdista se!
Kaikuos kauas j.n.e.

3. Altisna, nöyränä, tottelevaisna
Tiellä sun tahtosi väistymättä
Tahdomme palvella vain sua aina.
Ollos, oi kaikkemme kaikessa sä!
Kaikuos kauas j.n.e.

Suom. Marja S.

N:o 568.

Voimallisesti. *Martti Hela.*

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 569.

Iloisesti.

Armas ai-ka nuo-ruu-den, Kau - nis ke - vät rie-mui-nen,
Toivon tähti kir-kas lois - taa, Pilvet väistää, huo-let pois - taa,
Kaikki hoh-taa, väl-keh - tii, hohtaa. väl-keh - tii.

2. Nuoret, kylvön aika on,
Kallis touko peltohon!
Luojan siemen kasvun antaa,
Miehuuspäivin tähkät kantaa.
Kehnot :,: rikkaruohot pois! :,:

3. Nuoruusaika riemut tuo,
Päivä paistehensa suo.
Onnestanne nauttikaatte,
Riemuella mielin saatte,
Kun on :,: Herra myötä vain. :,:

4. Nuoret, innoin taisteloon,
Puhdas liekki hehkukoon!
Totta, oikeutta puolla,
Uskalla, jos tarvis, kuolla
Tähden :,: määrän korkeimman! :,:

5. Voimas olkoon rukous,
Rauha taiston saavutus.
Voiton varman saat sä kerran,
Seppeleesi luona Herran,
Matkas :,: päättynyt kun on. :,:

6. Taiston raskaan jälkehen
Koittaa nuoruus ainainen,
Jos vaan valkovaattehissa
Kuljet Herran askelissa,
Jos hän :,: tietäs johtaa saa. :,:

»Uppåt». Suom. Hilja Haahti.

N:o 570.

Sydämellisesti. *Mikael Nyberg.*

Jee - sus, sä nuor - ten ys - tä - vä niin kal - lis, Et ek - sy-

maa - il-man

neit - ten huk-ku - van sä sal - lis. Myrs-kyis - sä maa - - il-man

kyl-men-neet, ko - vat, Jee - - - sus, sun ne - kin o - vat.

2. Kun kuulet sielun raskaat huokaukset,
Sydämen kaipuun näät ja ahdistukset,
Oi, heitä auttaos Jumalan huomaan
Silloin tuskansa tuomaan.

3. Suo heidän riemuin nähdä ihanuuttas,
Kärsimysaikoin maistaa suloisuuttas.
Pahuuden voittohon nuoret sä auta,
Herra, Henkesi kautta!

Olfert Ricard. Suom. M. N.

N:o 571.

Suomal. hengell. kansansäv. Sov. Heikki Klemetti.

Kevää-si nuo - ri an - ta - os Kä - si - hin Ju - ma - lan, au - rin-
kos, Hänes-tä e - lä-mä vuo - - taa, Oi, an - na sydämes, en-nen-
kuin Se kyi-me-nee-pi kan-gis-tuin: Va-pah-ta-jas sua oot - taa.

2. Iloa täynnä Luojas luo
Väkevä valosi aamu tuo,
Unesi salamat uljaat!
Vai vainko elosi rippehet
Sä kuihtuneena kantanet
Kevähän ruhtinaalles?

3. Jumalan usko saakohon
Varahin sydämes vainion,
Ihanat sadot se versoo.
Pois aika välehen vierähtää,
Ja myöhäkylvös kukka jää
Kituen puolikasvuun.

4. Särytön, ehjä, voimakas
Jumalan elämä rintahas
Valitse, kevähän parvi!
Käy tiesi tulehen taistelon,
Sun voimahan, sun voittohon
Kuningas Jeesus kutsuu!

B. Serenius. Suom. Kurki Suonio.

N:o 572.

Ilmari Krohn.

2. Kaikki Jeesukselle,
Aattehet korkeimmat,
Rakkaus ensimmäinen,
Tuntehet hehkuvat.

3. Kaikki Jeesukselle,
Josko se uhrikin lie:
Tahtoni, toivoni hartain,
Matkani suunta ja tie.

4. Kaikki antanut mulle
Jeesuksen rakkaus on.
Omansa kaikkeni jälleen
Ainiaan olkohon!

Hilja Haahti.

N:o 573.

(Lauletaan kuin n:o 262.)

N:o 574.

(Lauletaan kuin n:o 405.)

N:o 575

(Lauletaan kuin n:o 392.)

N:o 576.

Kansansäv.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 577.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 320.)

Rohkaisevasti. *J. P. E. Hartmann'in mukaan.*

Rie-mus-sa ja al-la vai-van Lau-la: Kii-tos, Her-ra tai-vaan!

Lau - la hä - nen ar-mostaan, Rakkaudestaan, rau-has - - taan!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 578.

Reippaasti. *Mikael Nyberg.*

Oi, ter - ve, te nuo - ret, jo lip - pum-me luo! I - ki-

to - tuu-den sei-som - me puol-la. E-lon - läh - tees - tä rin - tamme

rau - ho-a juo, Ja-lo mää-räm-me ylhääll' on tuol-la. Py-hä,
Py-hä,

kau - noi - nen Kaa - naa on mää - räm - me pää, Ei

ruos-tu-vat aar-teet, ei maa - il - ma tää! Oi, ter - ve, te nuo-ret, jo

lip - pum-me luo! I - ki to - tuu - den sei-som - me puol - - la.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 579.

Iloisesti.

On nuo-ruus-vuo - si - na rie - mui-saa, Kun Her-raa pal - vel - la

saa - - pi, On niin-kuin uh - ku - va kuk - kais - maa, Jot'

au - rin - ko ar - mas - - - taa - pi. Näin Kris - tus sie - lun

läm - mit-tää: Se heh-kuu py - hin in - noin, Ja mie - len rak-ka-us

sy - tyt - tää Saa työ - hön reip - pa - hin rin - noin.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 580.

O. V. V:n.

Tu - le Jee- suk- sen luo, Tu - le nuo - re - na, oi! Häl - le

uh - rik - si tuo Ke - vät - päi - vä - si koi! Mi - ten

har - me - ta pääs Si - nä syn - nis - sä soi - - sit Ja sun

tal - ves ja jääs Vas - ta Her - ral - le toi - - - - sit.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 581.

Lämmöllä. *K. A. Saarinen.*

2. Tuon nuoruusonneni koiton,
Sen kainot, värjyvät tuntehet,
Sen toivehet kotkanlentoiset, —
Pyhä siunaus niille suo!

3. Ja kun sinä, Jeesus, siunaat,
Ei kuihdu rikkaus ruusujen,
Saa kaihoni parhaan täytöksen,
On onneni ainainen.

Hilja Haahti.

N:o 582.

Voimakkaasti. *E. M. Arntsen.*

Uh-raa kaik-ki, säi-lyt-tääk-ses us-kos vain!
Suo-jaa sie-lus hel-mi par-hain, Voit-toon kan-na
hal-ki har-hain Us-kos vain, sun us-kos vain!

2. Riennä aina kohden määrää
Riennä vain!
Sinne, sinne riemumaahan,
Rauhan rantaan autuaahan
Riennä vain, oi riennä vain!

3. Uupumus jos uhkaa sortaa,
Kestä vain!
Jalkaa joskin viilteleepi,
Tiesi tummuu, jyrkkeneepi,
Kestä vain, oi kestä vain!

4. Heitä pelko, tyydy, luota
Herraan vain!
Katsees nosta kaikkialta,
Hetken helteen, ristin alta
Herraan vain, niin Herraan vain!

Chr. Hansen. Suom. Kurki Suonio.

N:o 583.

(Lauletaan kuin N:o 188.)

N:o 584.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 888.)

Verkalleen. *Karl Olander.*

Sä läh - det ko - ti - tan - hu - il - ta Nyt val - ta - teil - le maa - il - man; Pois ran - ni - koil - ta rau - hai - sil - - ta Käyt kes - kell' e - - lon kuo - hu - van. Ken op-paas on, oi ken, oi ken? Oi lau - su: Jee - - sus ar - moi-nen!

2. Kun nousee myrsky, ulvoo tuulet Ja taivaat tulta salamoi; Kun Herraan käännyt, Herraa kuulet, Sua hukuttaa ei aalto voi. Oi valitsetkos oppaaks' sen? Oi lausu, lausu: valitsen!

3. Me toivoss' silloin laulaa voimme, Nyt onnea vaan matkallen, Ja vaarat pieniks' arvioimme, Kun turviss' olet Jeesuksen, Ja nimehen tuon siunatun Me sulkea niin saamme sun.

Simo Korpela.

N:o 585.

(Lauletaan kuin n:o 394.)

N:o 586.

(Lauletaan kuin n:o 480.)

N:o 587.

(Kuorolaulu.)

Reippaasti ja intomielin. *Martti Hela.*

Kii - tos, kii - tos, kii - - - tos Kaik - ki - val - ti -

aal - le, Jo - ka »tul - koon» sa - nal - lan - sa

Jo - ka

loi! Kii - tos, kii - tos

maat ja tai - vaat, maat ja tai - vaat loi! Kii - tos,

loi! Kii - tos, kii - tos,

kii - - - - tos kan - sain ku - nin - - kaal - - le,

kil - tos, kii - tos

voi!

Jo - ka hei - kot nos - taa, suu - ret kaa - taa, kaa - taa voi!

voi!

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 588.

Lämmöllä. *Huugo Nyberg.*

Oi kal - lis, ar - ma - hin syn - nyin - maam - me, Tää
Suo - mi, kan-sam-me ko - ti - maa, Se suo - jaan Korkeimman
sul - ke-kaam-me, Se muu - ten rau - ni - oiks' rau - ke - aa. Oi,
hol-hoo, maa-il - man Val - ti - as, Sit' ai - na vii-saas - sa
hoi-dos - sas, Nii rau - ha ran - noil-le suu - ta an - taa, Ja

Luo - jan kii - tos - ta kun - naat kan - - - - - taa.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 589.

Lauletaan kuin N:o 392.)

N:o 590.

Voidaan myös laulaa kuin n:o 379.)

Hitaanlaisesti. *Englant. sävelmä.*

Oi Luo - ja suu - ri, lau - pi - - as! Me käym-me

sul - le lah - jois - - tas Nyt kii - tos - - tam - me

kan - ta - maan Ja uh - re - jam - me an - ta - maan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 591.

(Lauletaan kuin N:o 323.)

N:o 592.

Her - ra, kaik - ki ra - - vit - set, Tar - pe-

hem - me ta - rit - - set, Ruo - kaa an - nat ruu - miil-

le, Ar - mos sa - naa sie - lul - - le.

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 593.

Lauletaan kuin n:o 262.)

N:o 594.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 230.)

Iloisesti. *Saksal. sävelmä.*

Lois - ta, ke - vät - au - rin - ko, Läm-pö - ä - si an - - na,

Ke-vät-miel-tä kir-kas-ta Ih-mis-mie-leen kan - - na!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 595.

Sydämellisesti. *Jaakko Tuuri.*

p

Jee-sus, on-ne-ni oot ai-na, I-lo-ni ja rie-mu-ni,

p

Sa-nas voi-ma sie-luun pai-na, Tu-le sy-dä-me-he-ni. (Oi)

Jee-sus, a-su mi-nus-sa, Py-sy-ä suo si-nus-sa.

2. Jeesus, anna armiaasti Työni alkaa sinussa.
Menestys suo laupiaasti, Anna päätös suotuisa.
Jeesus, asu minussa, Pysyä suo sinussa.

Säkeistöt 3—5 katso tekstikirjaa.

N:o 596.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 108.)

S. J. Stone.

Jee- suk-sen kans-sa yk - sin, Kun aa - mu sa - ras - taa Ja

aa - tos en - sim - mäi - nen Luo Her-ran ko - ho - aa, Jee-

suk-sen kans-sa yk - sin, Su - loi - nen hil - jai - suus. Niin

kirkkaaks' sil - loin käy - pi Ar - mon - sa ai - na uus.

2. Niin, aamun koittaessa
On aina ihanaa,
Kun syömmen suuren kaipuun
Luo Herran viedä saa,
Kun jalkojensa juureen
Saa tuoda tuskatkin
Ja sielu voimaa uutta
Juo elon taistoihin.

3. Jo ennenkuin sun päiväs
On päässyt alkuunkaan,
Sä Jumalaasi pyydä
Sen työtä siunaamaan.
On hyvä uusi päivä
Hoitoonsa uskoa,
Hän viepi voittoon jälleen
Sen päivän taistoissa.

Säkeistö 4 katso tekstikirjaa.

N:o 597.

Elin v. Pfaler.

Kans-sain o - le, Jee - sus, päi - vä tä - mä - kin,

Au - ta as - ke - leis - - sas et - tä kul - ki - sin, Päi-vä,

Päi - vä ku - lu - es - - saan mo - net puu-hat tuo, Rin-nal-

Rin- nal - la - ni sei - - - so, a - pu - a - si suo!
- la - - - ni

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 598.

Karl Olander.

Taas aa-mun uu-den an-noit ar-ma-han, Myös uu-si ar-mo,

Jee-sus, meil le an-na! Mua rak-ka-u-tes sii-vil-lä sä

kan-na, Mä ett'-en ek-syis teil-le kuo'-le-man, Vaan

saa-vut-tai-sin rakkaan ko-to-ran-nan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 599.

Rauhallisesti. *Ilmari Krohn.*

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 600.

Toivo Kuula.

Kun maan ja man-te-reen Yö mustaan vaippaan luo-pi, Mä

kat - son Jee - suk - seen, Mi e - lon va - lon suo-pi, Sun

luo-nas, rak-ka-hin, Sun luo-nas päi-vä on kirk - - ka-hin.

luo - - nas, rak-ka - hin, päi - vä on kirk-ka-hin.
päi - vä on kirk - - ka-hin.

2. Sua kiitän riemuiten,
Kun luoksesi saan tulla,
Ja kasvos jällehen
On riemu nähdä mulla.
Sä mulle hyvä oot,
Sä hyvä oot, Herra Seebaot.

3. Lie paljon turhuutta,
Mit' täällä tänään toimin;
Sua, Herra, palvella
Ois tullut kaikin voimin.
Sä tunnet, tiedät sen,
Sä tiedät; itse myös sen tietänen.

4. Oi Jeesus, anteeksi
Mä pyydän sydämestä!
Suo kalliin veresi
Pois syntivelkan' pestä!
En ennen päästä sua,
En päästä, ennenkuin siunaat mua.

5. Siis vaivun levollen
Sun turvahasi yöhön,
Ja kanssas heräten
Mä nousen, riennän työhön.
Yöt päivät olet sä,
Oi Herra, mua yhtä lähellä!

L. Stenbäck. Suom. Yrjö Veijola.

N:o 601.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 379.)

Sov Mikael Nyberg.

Sua kii - tän kai - kest' ar - mos - tas, Jonk' tä - nä päi - vän' an - noit taas; Ei ker - to - a voi kie - le - ni, Kuin pal - jon kär - sit las - ta - si.

2. Mua vartioitse vielä nyt,
Kun taaskin yö on ehtinyt,
Sun enkelies kautta niin,
Ett' kaiken vaaran välttäisin!

3. Suo että helmaas nukkuisin,
Levossa siinä lepäisin,
Mua yöllä armos peittäköön,
Kaikesta vaarast' kätkeköön!

4. Armossa katso lapsias
Kuin pyytävät sun apuas,
Suo heille rauhaa, lepoa
Ja sinuun lujaa uskoa,

5. Niin kaikkein pyhäin kanssa me
Sinulle, eestämm' kuolleelle,
Veisaamme tääll' jo iloiten
Ja siellä iät' kiittäen.

Siionin Virret.

N:o 602.

(Voidaan myös laufaa kuin n:o 460.)

Erkki Melartin.

Mä Her-ran huo-maan an - tau - dun, Kun yö - hyt synk-kä saar - taa mun; Kun he - rään jäl - leen aa - mul-la. Niin löy - dän rie - mun Her - ras - - sa.

2. Yön hiljaisuus on armainen,
Kun Herra siunannut on sen,
Ja Jumalassa jälkeen yön
Ilolla alan päivän työn

3. Hän armias on auttaja,
Voi varjella mun vaaroista;
Hän näkee, kuulee, vartioi,
Kun en mä nähdä, kuulla voi.

4. Jos hän ei rakkaudessaan
Mua koetella tahdo vaan,
Ei onnettuutta tiellein saa,
Mi mieltäin voisi lannistaa.

5. Ja Herran voima, rakkaus
On sydämeni uskallus.
Sä, Jumala kolm'yhteinen,
Mun ota vastaan kiitoksen'!

J. L. Runeberg. Suom. A. Noponen.

N:o 603.

2. Sä, Herra, aina sama oot
Ja tarjoot armoas.
Vaikk' yöt ja päivät vaihtukoot,
On kaikki huostassas.

3. Siis huomaas turvallisna jään,
Kun päättyy päivä tää,
Ja jos mä uuden aamun nään,
Taas saan sua ylistää.

4. Jos kutsuis minut kuolema
Tän yönä täältä pois, —
Suo, että turva sinussa,
Eläissä, kuolless' ois.

Suom. M. N.

N:o 604.

Hjalmar Backman.

Jo tau-kos työ ja saa-pui il - - ta, Ja pi-me-
y - - teen peit-tyi maa, Mut täh-tein lois - to tai-va-
hil - ta Taas uut - ta päi - vää muis-tut - - taa.

2. Siks yönkin tullen pelvott'' uskon Ja luottain katson Jumalaan, Jok' antaa taas voi aamuruskon, Ei yölläkään käy nukkumaan.

3. Ah Herra sinä tiedät tieni
Jos päivää on tai pimeää,
Ja vaikka oon ma heikko, pieni,
En huomaamatta sulta jää.

4. Oi Isä armias ja hellä!
On hyvä olla suojassas,
Siks iloisella sydämellä
Mä nukun taas sun helmahas.

5. Oi, kiitos päiväst' ollehesta!
Oi, kiitos yöstä, jonkas soit!
Ja kiitos isänrakkaudesta
Joll' lapsias sä vartioit!

Simo Korpela.

N:o 605.

Rauhallisesti. *Sofie Lithenius.*

Le - - vol - - le las - - ken, Luo - - ja - - ni,
Ar - mi - as o - le suo - ja - ni!
Jos si - jal-tain en nou - si - si,
Tai - vaa-seen o - ta ty - kö - si!

N:o 606.

Toivorikkaasti. *Uusmaal. kansansäv.*

2. Synnit poissa, tahratta maan
Taivon rannalla valkoverhon saan,
Siellä äänin kirkkain Herran kiitos vain
Kaikuvi laulussain.

3. Synnit poissa, murhekin pois,
Kaikki mainen, mi tuskan tuonut ois.
Katkes kaikki kahleet täällä painaneet,
Kuivuivat kyyneleet.

4. Synnit poissa — autuutta vaan,
Auvo armahin mulle annetaan.
Varjot kaikki vaipuu unhon peittohon,
Autuas ikikevät on.

F. N. B. Suom. Hilja Haahti.

N:o 607.

Mikael Nyberg.

Oi Her - ra, jos mä mat - ka - mies maan Lo - pul - la mat - kaa näh - dä sun saan, Oi, jos mä ker - - ran Nä - ki - sin Her - - ran kun - ni - as - saan!

2. Sinua kaipaa sydämeni, Sun puolees huutaa mun henkeni. On yksin tästä Sen ikävästä Kyyneleeni.

3. Muut kaikki hylkää, vaan sinä et. Autuuden särkyneet sydämet Sinulta saavat. Sä luet haavat Ja kyyneleet.

4. Mua auta, Herra; mä toivon vaan, Vaikk' ei ois toivoa ollenkaan. En päästä sua, Ennenkuin mua Käyt siunaamaan.

5. Oi Herra, suothan sä minulle Sun armos voimaksi matkalle. Anteeksi anna, Mua nosta, kanna, Vie perille.

6. Oi, saanhan joukkoon autuaitten
Kanss' ystäväini ja omaisten
Mä päästä kerran Luo armon Herran,
Oi, saanhan sen.

Wilh. Malmivaara.

N:o 608.

Hitaasti. *Mikael Nyberg.*

Miks huo-ka - - e - len, Miks kai-ho - - e - len, Miks kii - tä en mi-nä rie-mu - ain, Kun mul-le juu - ri Myös lah-ja suu - ri On suo-tu ar - mos-ta au-tu - ain?

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 609.

Hitaanlaisesti. *Ilmari Krohn.*

Vain kaukaa, kaukaa viit-to-en Ko-tim-me har - ja hoh - taa; Tie

pit-kä on ja mut-kai-nen, Vaan Jee-sus mei - tä joh - taa.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 610.

Ei liian nopeasti. *Heikki Klemetti.*

Käyn ko - ti-hin; oon vie - ras maa-il - mas - sa, En

viih-ty-ä mä voi sen pau - hi - - nas-sa Ei tääl-lä mul-la

rau-haa py - sy-vää. Siks' kai-ho - ten käyn ko - ti - hin.

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 611.

Hitaanlaisesti. *H. R. Bishop.*

jan. Oi, ko - ti rak - ka - hin, En

löy - dä ver - taa sul - le Mä mis-sään pääl-lä maan.

2. Siell' ylhäällä on Jeesus,
Mun rauhanruhtinaan'.
Hän kuollen on myös mulle
Avannut rauhanmaan,
Jos kuin ois riemullista
Mun täällä kulkuni,
Ois Jeesukseni luokse
Mun toivon' kaitenki!
Oi, koti j.n.e.

3. Maan kauneus jos kuinka
Kesäisin kukoistaa,
Jos kuin sen linnut laulaa,
Sen ruusut tuoksuaa,
Ja ystäväini seura
Jos kuin on mieluinen,
Mä kaihomielin muistan
Kotoisen autuuden.
Oi, koti j.n.e.

4. Sill' onhan täällä maassa
Ain' synti asuva,
Se kauneuden kaiken
Vieraaksi verhoaa;
Ei tuomita se taida,
Vaan vaivaa täällä tuo;
Se poissa ompi kerran,
Kun pääsen Herran luo.
Oi, koti j.n.e.

5. Ja kohtahan mä pääsen
Sun helmaas, kotini,
Kun Jeesus itse noutaa
Pois täältä minutki.
Saan siellä silmin nähdä,
Mit' uskonut tääll' oon;
Iäti kiitostani
Mä Herralleni tuon.
Oi, koti j.n.e.

L. S. Suom. Maria J.

N:o 612.

Luottavasti. *Albert Lindströmin mukaan.*

On-nen se tuo, Rie-mu-a luo, Jee-sus-ta vain Mun

kat-sel-les-sain, Tai-va-han au-vo on rin-nas-sain.

2. Rakkaus suuri, mi vapahdit mun,
Kerran, oi kerran viet luoksesi sun!
Silloin käyn kiittäen riemuitsemaan,
Taivas suo kirkkausaartehiaan!
Onnen se tuo j.n.e.

3. Taivaissa riemuiten rakkahimmat
Toistensa silmihin katselevat.
Mutta kun Herralta katsehen saan.
Rintani autuus on korkeimmillaan!
Onnen se tuo, j.n.e.

Suom. —e.

N:o 613.

Liikkuvasti. *J. Mc. Granahan.*

Saa - - - pu - os sii - vil - lä aa - mun, Tul - los, oi,

Saa - pu - - os

tul - - - los, sä Va-pah - ta - - jain!

Tul - los, sä Sil - loin,

Sil - - - loin me rie-mui-ten saam - me Kii - tos-tas,

sil - loin me

Kii - - - tos - tas soin-nut-taa vain.

kii - tos - - tas soin-nut-taa, soin-nut-taa vain. Oi,

vain:

saa - - - - pu - os sii - vil - lä aa - - mun, Kun

Saa - - vu! Saa - - vu, oi,

Ter-ve, oi, ter - ve, sä riemuisa

lau - lumme soi i - lo - aan! Oi, ter - - - - - - - - - - - - - - ve,

saa - vu! Ter - ve, oi, ter-ve, sä

päi - vä,

päi - vä, Kun luok - - sem-me tuot Ku-nin - kaan!

päi - vä, Kun luok-sem - me

2. Saapuos siivillä aamun,
Kirkkaus, kirkkaus, armosi suo!
Toiveet ja kaihomme silloin,
(toivehet) Kaikk' käyvät totehen nuo. Oi, saapuos, j.n.e.

3. Saapuos siivillä aamun,
Rintaamme, rintaamme riemua luo, Murheisiin lohtua kanna,
Kuivaa, (oi kuivaa) jo kyynelten vuo! Oi, saapuos, j.n.e.

4. Saapuos siivillä aamun,
Tullos, oi tullos, sä Kuninkahain!
Silloin me riemuiten saamme
(Kiitostas,) kiitostas soinnuttaa vain.
Oi, saapuos, j.n.e.

N:o 614.

Toivehikkaasti. *W. Rudin.*

mf

Oi rie-mui-saa päi-vää, jot' toi-vo-a saamme, Kun

mf

f

Her-ra jo val--ti-as on pääl-lä maan, Kun

f

p

kaikk' ih-mis-kun-ta jo sa pe-las-tuk-sen Ja

p

mf

Kris-tus-ta Her-rak-si tun-nu-te-taan, Kun

mf

mf

kuo - lon ja syn - nin on voi - - tet - tu val - - ta Ja

saa - tu jo au - tuus on täys Ju - ma - lal - ta.

mf

2. Se saapuu, se saapuu, tuo varrottu päivä,
On taivahan pilvet jo purppurassaan.
Vaikk' alhaalla laaksoissa synkkää on vielä,
Koi aamun jo kultaapi kukkulat maan.
Se saapuu, niin murhe ja huokaus haipuu;
Se saapuu, niin täyttyypi hurskasten kaipuu.

3. Se saapuu, se saapuu, tuo varrottu päivä,
Kun kansoja rakkaus yhdistää saa,
Kun taivahan Herra on Herrana maassa
Ja siipeinsä suojahan kaikk' kokoaa,
Kun hän pyhäin pyynnöt saa täyttäneheksi
Ja uskomme muuttuvi katsomiseksi.

4. Se saapuu, se saapuu, tuo varrottu päivä,
Min kirkkauden loiste on lausumaton,
Kun on Kaikkivaltias Herrana yksin
Ja kiusaaja kahleisiin kytketty on,
Kun myös luomakunta, mi sai vapahduksen,
Tuo Luojalleen kiitoksen, kunnioituksen.

F. N. B. Suom. M. N.

N:o 615.

(Lauletaan kuin n:o 456.)

N:o 616.

Juhlallisesti. *Sov. Edv. Grieg.*

i - an - kaik - ki - - ses - ti saa, Miss' tai - va - hat Ain'

lau - la - vat Her - - ral - le kun - ni - - aa.

2. Tääll' outo, halpa ol' se vain,
Mutt' katso, nyt on onnekkain,
Kun seppelpäin
Se seisoo näin
Nyt vaatteiss' voittajain.
Se tunsi tuskat tuhannet,
Se itki kuumat kyyneleet,
Mutt' vihdoinkin
Sai kotihin,
Niin muuttui murehet.
Nyt puutu silt' ei mitäkään,
Jo rauha tyynsi myrskysään.
Ja Karitsan
Nyt morsian
Jo yhtyi ystävään.

3. Oi ollos, joukko, onnekas,
Sä taiston tuttu, tultuas!
Jo loppuhun
Sai matka sun,
Jo pääsit vaivastas.
Vaikk' kuljit täällä kyynelin,
Siell' virtes vierii valtavin;
Niin niittäen
Käyt kiittäen
Nyt taivaan riemuihin.
Siis nosta palmus liehumaan
Ja äänes kun sait kunniaan.
Sun ikuinen,
Mun Jeesuksen',
Nyt kaikuu kiitos vaan.

Hans Adolf Brorson. Suom.

N:o 617.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 456.)

H. Braxén.

Kun tais - to rie - - - - huu maal-li - - nen, On

loh - - - tu voi - ma - kas Saa - le - - - min lois - to,

lau - lu sen, Sen kan - - - sa au - tu - - as. Ei

ran - - - - - nal - la tään maa - - il - man Oo

rau - - haa, le - po - - a, Pa - rem - - paan maa-han

ha - la - jan Jee - - - suk - - - - - sen ke - ral - la.

Jee - suk-sen ke - ral - - la.

2. Ja toisinaan, kun muistelen
Kotiin jo menneitä,
Mä soisin luona Jeesuksen
Ollaksein yhdessä.
Mä huokaan: rakas Herrani,
Mua auta suojaten,
Ett' oisin kerran luonasi,
Seurassa veljien!

3. Tääll' usein tietä käytävää
Pimeys peittävi
Ja öiset usvat hämärtää
Mun kotianiki.
Vaan kerran enää aurinko
Ei laske ensinkään,
Kun kotihini pääsin jo
Jeesusta kiittämään.

4. On morsiolla Jeesuksen
Ehtoolla itkua;
Jos yhdytään, sitt' eroten
Taas täytyy matkata.
Mut onpa aamu koittava
Loistoisa, lauluineen;
Yhdymme rauhan rannalla, —
Jää mailma vaiheineen.

C. Boberg. Suom. H. S

N:o 618.

Ei liian nopeasti. *Mikael Nyberg.*

Mun sie - lu - ni Kaa - naa, mun toi - vo - ni maa On kuo - le - man vir - ran toi - sel - la puo - len. Kun ar - mo - jen vir - rois - sa pes - ty - nä kuo - len, Siell' au-tuut - ta hen - ke - ni naut - ti - a saa, Oi, naut - ti - a saa, Oi, naut-ti - a saa Sun luo - na - si, Jee - - sus Kris - tus.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 619.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 59.)

Innostuksella. *Hjalmar Backman.*

Kat - so, kuin kau - nii - na siin - tä - vät Kaa - naa-nin ran-

nat! Miks e - pä - us - kos - sa näännyt ja mur - het - ta

kan - - - nat? Miks y - hä vain Uh- kas- ta us - kot- to-

main Hen - ke - si riu - tu - a an - - - - - nat?

2. Nouse ja kiiruhda Jeesuksen hoitohon hellään! Kaikkien kurjien kohtalo on sydämellään. Ken omans' on Joudu ei turmiohon, Vaaraa ei kellään, ei kellään.

3. Kaanaanin rannoille Joosuan lailla hän johtaa; Hetken nyt vain sua murhe ja ahdistus kohtaa. Siell' ilo on Lapsella lausumaton; Sua hänen sinne sun johtaa!

Simo Korpela.

N:o 620.

(Lauletaan kuin n:o 323.)

N:o 621.

Kuorolaulu.

Sujuvasti. *Ilmari Krohn.*

Luo I - sä - - ni ja puo-leen rau-han ma - jan
Niin, rau - han suo - jaan, luok - se Lu - nas - ta - jan

Mun sie - lu - - ni nyt y - hä ha - la - jaa.
Maan to - mus - ta se ko - tiin kat - sah - taa.

Tääll' o - lo ain' on rau - ha - ton, Us-komme himmee,

heik - ko on, Ja to - mun kah - leet pai - naa.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 622.

Syvästi tuntien. *Martti Hela.*

Kun mie-tin au - tuutt' ää - re - tön - tä tai - vaan,

Miss' i - ki - - soi - - toin har-put kai - ku - - vat

Ja voi-ton virt - - tä lau - - laa hurs-kahat, Niin

kai - - ho sy - vä val - taa rin - tan' ai - - - - van.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 623.

Suomal. hengell. kansansäv.

Kun ko-din kau-niin tai-vaas-sa Jee - - suk-sen kans-sa sain,
En viih-dy e - nää mail-mas-sa, Jos-ta en-nen mä i - lon hain.
Oi Kaa-naan maa, oi kau - nis maa, Se maa, jos-sa Jee - sus on, Mi-hin Ju - ma-lan lap - set pää - se - vät I - - äi - ses - ti o - le - maan. Kiit - tä-kää

Her - raa, kiit - tä - kää Her - raa! Kiit - tä - kää, kiit - tä - kää,

kiit - tä - kää Her - raa, Et - tä Ju - ma - lan lap - set

pää - se - vät Hä - nen luo - nan - sa o - - le - maan!

2. Jos synti, mailma, lihani
Mua täällä kiusaapi,
Jeesuksen kautta voiton saan
Ja pääsen vapaaksi.
Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

3. En pelkää mitään vaaraa-
kaan, Kuin täällä ahdistaa,
Taivaaseen tahdon rientää vaan,
Jossa tuska lopun saa.
Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

4. Siell' loistaa päivä kirkka-
hin: Karitsa armossaan,
Ja kunnian kruunu ihmeisin
Päähämme lasketaan.
Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

5. Valaise, Jeesus, mieleni,
Ett' oikein laulaisin,
Irroita siteet kieleni,
Ett' oikein kiittäisin!
Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

N:o 624.

(Lauletaan myös kuin n:o 242.)

Ei liian nopeasti.

Af - - ri - kan aa - va san - ta Ja pal-mut In - ti-

- an, Grön - lan- nin kyl-mä ran - ta Ja ää - ret maa- il-

man Ne haas-taa mur-he - kiel - tä Ja huo-kaa tus - kas-

saan, Ne et - sii uh - ri - miel - tä Ja huu-taa aut - ta-maan.

2. Oi, köyhä loistossansa
On kaunehinkin maa,
Kahleissa jos on kansa,
Kodeissa kuolemaa.
Ei auta vaikka sille
Soi lahjat Armoinen,
Kuville kuollehille
Kun uhraa ihminen.

3. Jos kuulit kutsun kerran,
Tien löysit elämään,
Kirkasna lyhty Herran,
Vie yöhön synkeään!
Taivaista vapahdusta
Soi virsi riemuinen,
Yön kansa kunnes musta
On luona Kristuksen.

4. Soi, tuuli, virttä Herran!
Vie, myrsky, viestiään,
Maan kunnes täytät kerran
Pohjasta etelään!
Kun Herra aamun antaa
Kaikille kansoilleen,
Karitsa lyöty kantaa
Omansa kirkkauteen.

R. Heber. Suom. Ilmari Salomies.

N:o 625.

(Lauletaan kuin n:o 426.)

Painovirheitä:

I osa

Sivu	10	tenorin ensimmäinen	nuotti	on	oleva	f
„	43	3:s rivi, 2:nen tahti, alton 2:nen	nuotti	on	oleva	fiss
„	47	2:nen rivi, 1:nen tahti, tenorin 3:s	„	„	„	g
„	65	4:s rivi, 1:nen tahti, basso, ensimm.	„	„	„	f
„	86	4:s rivi, 3:s tahti, alton 3:s	„	„	„	fiss
„	88	3:s rivi, 1:nen tahti, alton 3:s	„	„	„	b
„	102	3:s rivi, 3:s tahti, sopraanon 1:nen	„	„	„	d
„	104	3:s rivi, 5:s tahti, tenorin 4:s	„	„	„	f
„	112	5:s rivi, 3:s tahti, alton 3:s	„	„	„	d
„	166	1:nen rivi, 2:nen tahti, alton 4:s	„	„	„	diss
„	183	3:s rivi, 3:s tahti, basson 4:s	„	„	„	f
„	188	3:s rivi, 4:s tahti, sopraanon 1:nen	„	„	„	b
„	190	3:s rivi, 4:s tahti, basson 1:nen	„	„	„	e
„	210	3:s rivi, 3:s tahti, alton 2:nen	„	„	„	f
„	249	3:s rivi, 1:nen tahti, basson 3:s	„	„	„	c
„	250	4:s rivi, 2:nen tahti, alton 3:s	„	„	„	f
„	251	5:s rivi, 3:s tahti, alton 3:s	„	„	„	g
„	280	4:s rivi, 4:s tahti, tenorin 3:s	„	„	„	b
„	303	3:s rivi, 1:nen tahti, basson 1:nen	„	„	„	e
„	338	2:nen rivi, 4:s tahti, alton 3:s	„	„	„	g

II osa.

Sivu	10	2:nen rivi, 1:nen tahti, alton 2:nen ja 3:s	nuotti	on	oleva	a
„	13	1:nen rivi, 2:nen tahti, basson 2:n	nuotti	on	oleva	c
„	16	4:s rivi, 2:nen tahti, tenorin 6:s	„	„	„	as
„	23	4:s rivi, 4:s tahti, basson 2:nen	„	„	„	d
„	29	4:s rivi, 3:s tahti, alton 4:s	„	„	„	d
„	31	2:nen rivi, 2:nen tahti, alton 1:nen	„	„	„	d
„	32	4:s rivi, 1:nen tahti, basson 1:nen	„	„	„	ais
„	34	4:s rivi, 2:nen tahti, ten. ja basson 4:s	„	„	„	g
„	43	4:s rivi, 3:s tahti, tenorin 3:s	„	„	„	c
„	52	4:s rivi, 3:s tahti, basson 1:nen	„	„	„	fiss
„	56	3:s rivi, 3:s tahti, korotusmerkki c:n eteen				
„	64	3:s rivi, 4:s tahti, alennusmerkki e:n eteen				
„	71	2:nen rivi, 1:nen tahti, tenorin 1:nen	nuotti	on	oleva	f
„	71	3:s rivi, 1:nen tahti, sopraanon 3:s	„	„	„	e
„	87	5:s rivi, 1:nen tahti, tenorin 4:s	„	„	„	d
„	87	5:s rivi, 3:s tahti, alton 1:nen	„	„	„	f

Sivu 91 1:nen rivi, 4:s tahti, alton 3:s nuotti on oleva a
„ 97 2:nen rivi, 3:s tahti, alton 2:nen „ „ „ c
„ 97 5:s rivi, 3:s tahti, basson 2:nen „ „ „ d
„ 99 3:s rivi, 2:nen tahti, alton 4:s, 5:s ja 6:s „ a, giss, giss
„ 101 3:s rivi, 1:nen tahti, basson 5:s nuotti on oleva a
„ 105 2:nen rivi, 2:nen tahti, sopraanon 3:s „ „ „ d
„ 105 2:nen rivi, 3:s tahti, tenorin 5:s „ „ „ a
„ 105 2:nen rivi, 3:s tahti, basson 6:s „ „ „ c
„ 110 4:s rivi, 2:nen tahti, basson 2:nen ja 3:s „ „ a
„ 112 4:s rivi, ylennysmerkki e:n eteen
„ 115 1:nen rivi, alton ensimmäinen nuotti on oleva a
„ 116 3:s rivi, 3:s tahti, basson 1:nen „ „ „ g
„ 125 1:nen rivi, 4:s tahti, tenorin 4:s „ „ „ g
„ 128 2:nen rivi, 2:nen tahti, basson 3:s „ „ „ d
„ 133 2:nen rivi, 1:nen tahti, basson 2:nen „ „ „ a
„ 134 2:nen rivi, 2:nen tahti, toinen ♮ pitää olla ♭
„ 135 2:nen rivi, 3:s tahti, ♯ f:n eteen
„ 156 3:s rivi, 3:s tahti, basson 1:nen nuotti on oleva g
„ 158 4:s rivi, 3:s tahti, basson 2:nen „ „ „ f
„ 174 3:s rivi, 3:s tahti, basson 2:nen „ „ „ a
„ 178 2:nen rivi, 1:nen tahti, basson 3:s „ „ „ g
„ 184 1:nen rivi, 3:s tahti, alton 4:s „ „ „ ess
„ 188 1:nen rivi, 6:s tahti, sopraanon 1 ja 2:nen nuotti on $^1/_8$.

Sisällysluettelo I.

I. Juhlavirret.

1. Adventti:

2. Joulu:

3. Uusi vuosi; Jeesus-nimi:

4. Loppiainen:

5. Kristuksen kärsiminen:

6. Pääsiäinen:

9. Hautaus:

III. Jumalan valtakunnan työ.

1. Yleisesti:

2. Pakanalähetys:

3. Juutalaislähetys:

4. Merimieslähetys:

5. Sisälähetys ja diakonia:

IV. Kristillinen elämä.

1. Herätys ja armokutsu:

2. Kehoitus:

3. Katumus ja armonikävä:

4. Armoon turvaaminen:

5. Uskon kilvoitus:

6. Murheessa ja ristin alla:

7. Uskonlepo:

8. Rukous:

9. Kiitos ja ylistys:

V. Eri ikäluokat ja tilat:

1. Lasten lauluja:

2. Nuorisolauluja

3. Kotoa lähtevälle:

4. Vanhuuden lähetessä:

5. Isänmaa:

6. Elojuhla- ja ruokavirsiä:

7. Vuoden ajat:

8. Aamulauluja:

9. Iltalauluja:

10. Syntymäpäivälauluja:

11. Sairaan virsi:

VI. Kristityn toivo.

1. Kristityn koti-ikävä:

2. Herran tuleminen:

3. Iankaikkinen elämä:

Sisällysluettelo II.